

Täysistunto

Keskiviikko 14.5.2025 klo 14.00—18.35

8. Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi metsästyslain 41 §:n muuttamisesta

Hallituksen esitys HE 21/2025 vp
Lakialoite LA 24/2023 vp, 19/2024 vp
Valiokunnan mietintö MmVM 1/2025 vp

Ensimmäinen käsittely

Puhemies Jussi Halla-aho: Ensimmäiseen käsittelyyn esitellään päiväjärjestyksen 8. asia. Käsittelyn pohjana on maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintö MmVM 1/2025 vp. Nyt päätetään lakiehdotuksen sisällöstä. — Maa- ja metsätalousvaliokunnan puheenjohtaja, edustaja Simula, olkaa hyvä.

Keskustelu

15.26 **Jenna Simula ps** (esittelypuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Esittelen nyt maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnön metsästyslain 41 §:n muuttamisesta. Hallituksen esityksen yhteydessä valiokunta on käsitellyt myös kaksi lakialoitetta, joita esitämme hylättäviksi. Tämä hallituksen esitys ja valiokunnan mietintö koskee suurpetojen metsästyksen mahdollistamista. Hallitusohjelman mukaan suurpetopolitiikkaa on hoidettava tavalla, joka huomioi myös sosiaalisen kestokyvyn.

Esitys pohjautuu suurpetotyöryhmän loppuraporttiin, joka julkaistiin viime vuoden marraskuussa. Esityksen tavoitteena on luoda edellytyksiä suurpetojen kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistamiseksi, mikä on välttämätöntä, jotta voidaan estää laajempia sosiaalisia, ekologisia ja taloudellisia ongelmia, joita suurpetokannan kasvu aiheuttaa.

Esityksessä lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan lupaharkinnassa voidaan ottaa huomioon myös riistaeläinlajeja ja niiden elinympäristöjen hoitoa koskevat hoitosuunnitelmat. Jatkossa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voitaisiin antaa tarkempia säännöksiä kannanhoidollista metsästystä koskevan poikkeusluvan päämäärästä ja alueesta, jota päämäärä koskee, sekä poikkeuksen kohteena olevan lajin suotuisan suojelutason viitearvosta.

Valiokunta puoltaa lakiehdotuksen hyväksymistä muuttamattomana, mutta nostamme mietinnössä esille muutamia tärkeitä seikkoja. Mietintö sisältää kolme lausumaa ja kaksi vastalauseetta. Asian käsittelyn aikana suden liitesiiro tiukasti suojellusta lajista suojelluksi lajiksi eteni pikavauhtia EU:ssa, ja tästä syystä edellytämme, että myös Suomessa aloitetaan rauhoituksen poistamiseen liittyvät muutokset, jotka tuodaan eduskunnan käsittelyyn pikaisesti jo alkusyksystä. Tämä tarkoittaa, että suden osalta tullaan soveltamaan eri pykälää eikä siis nyt muutettavaa metsästyslain 41 §:ää. Sutta ei liitesiiro myötä metsästättäisi poikkeus- vaan pyyntiluvun ja ympärivuotinen rauhoitus purettaisiin.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Arvoisa puhemies! Valiokunta huomauttaa, että kaikki suurpetopopulaatiot ovat vahvistuneet Suomen EU-jäsenyyden aikana. Esimerkiksi karhu- ja ilveskannat ovat vahvistuneet silloinkin, kun lajeihin on kohdistunut kannanhoidollista metsästystä. Suurpetojen metsästyksen ollessa jäissä on varsin nopeasti havaittu suurpetojen epäsuotuisaa käytöstä ja ihmisarkuuden selvää vähenemistä. Suurpetojen pihakäynnit ja toisaalta susien aiheuttamat mittavat vahingot esimerkiksi lammas- ja poroelinkeinolle ovat valitettavasti arkipäivää Suomessa.

Metsästys karhun osalta on tarkoituksena saada käyntiin jo elokuussa. Nykyisellä kasvuvauhdilla ilman kannanhoidollista metsästystä karhukanta todennäköisesti jopa kaksinkertaistuu alle kymmenen vuoden aikajänteellä. Suden, karhun ja ilveksen kannanhoidollinen metsästys on viime vuosina estynyt säännönmukaisten valitusten ja poikkeuslupapäätösten täytäntöönpanon estymisen vuoksi. Romaniassa karhunmetsästyksen kieltö johti ihmishengen menetyksiin. Sille tielle Suomessa emme halua. Kannanhoidollisen metsästyksen estyminen on johtanut myös riistanhoitoyhdistysten suurriistavirka-apusopimusten irtisanomisiin. Poliisilla ei ole olemassa sitä resurssia, mitä vapaaehtoisten noin 30 000 metsästäjän joukko voi SRVA-toiminnallaan tuottaa. Valiokunta yhtyy näkemykseen, jonka mukaan tilanne on kestävätkä kaikkien osapuolten kannalta. Kuten mietinnössä todetaan, kannanhoidollisen metsästyksen estyminen, kannan hallitsematon kasvu ja petojen ihmisarkuuden katoaminen uhkaavat suurpetojen esiintymisalueilla sisäistä turvallisuutta.

Suurpetojen metsästyksen estyminen on myös vähentänyt metsästäjien työtä osana kanta-arvion määrittämistä, eli näytteiden kerääminen on vähentynyt. Julkisista varoista puolestaan ei ole löydettävissä resursseja vastaavaan toimintaan.

Valiokunta pitää välttämättömänä, että suurpetojen kannanhoidosuunnitelmat päivitetään ja tässä yhteydessä muodostetaan tutkittuun tietoon perustuva käsitys kunkin suurpetolajin suotuisan suojelutason viitearvosta, jota koskevassa päätöksenteossa ja kannanhoidollisen metsästyksen päämääristä säädettäessä otetaan huomioon myös taloudellinen ja sosiaalinen kestävyys. Valiokunta huomauttaa, että saamansa selvityksen mukaan pienimmän populaatiokoon määrittelyssä voidaan käyttää jo olemassa olevia ohjelmistoja, kuten esimerkiksi Vortexia, eikä tutkimuslaitosten ole tarvetta käyttää resursseja omien mallien luomiseen.

Mietinnössä korostetaan sitä, että myös julkisilla tutkimuslaitoksilla on oma vastuunsa siitä, että niiden tuottama tieto on relevanttia ja että tieto palvelee yhteiskunnallista päätöksentekoa. Esimerkiksi kahden osapopulaation oletus susikannan tilan ja suotuisan suojelutason määrittelyssä ei tue sitä odotusta, joka susien vaikutuspiirissä elävillä kansalaisilla on hyväksyttävästä susikannan tilasta ja mahdollisuudesta kannan säätelyyn.

Arvoisa puhemies! Mietintöön sisältyy siis kolme lausumaehdotusta. Valiokunta pitää tärkeänä, että eduskunta edellyttää suden rauhoituksen poistamiseen liittyvien säännösehdotuksien tuomista eduskunnan käsittelyyn heti 2025 syysistuntokauden alussa. Sen lisäksi esitämme, että eduskunta edellyttää maa- ja metsätalousministeriön valmistelevan viipymättä tarvittavat metsästyslain teknistä laatua ja selkeyttä palvelevat muutokset. Kolmanneksi esitämme, että eduskunta edellyttää maa- ja metsätalousministeriön seuraavan metsästyslainsäädännön toimivuutta ja jatkavan työtä sen eteen, että kannanhoidolliselle suurpetojen metsästykselle luodaan vakiintuneet puitteet.

Arvoisa puhemies! Haluamme siis luoda vakiintuneet puitteet kaikkien suurpetojen metsästykselle koko Suomessa. — Kiitos.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Jari Koskela, olkaa hyvä. — [Vastauspuheen-
vuoropyyntöjä] — Menemme hetken ajaksi listaan ja sitten katsomme, onko debatille tar-
vetta.

15.32 **Jari Koskela ps:** Arvoisa herra puhemies! Käsiteltävänä oleva maa- ja metsätalous-
valiokunnan mietintö metsästyslain 41 §:n muuttamisesta on kokonaisuudessaan kannatet-
tava. Hallituksen esityksellä pyritään korjaamaan niitä vakavia käytännön ongelmia, jotka
ovat estäneet suurpetojen kannanhoidollisen metsästyksen viime vuosina. Erityisesti valio-
kunnan perustelut siitä, että suurpetojen liialliset yksilömäärät aiheuttavat kasvavaa painet-
tä maaseudun asukkaille, elinkeinoille ja yhteiskunnan turvallisuudelle, ovat oikean suun-
taisia. On selvää, että nykytilanne, jossa hallittu metsästys on estetty lähes kokonaan oi-
keustulkintojen ja valituskierteiden vuoksi, ei voi jatkua. Valiokunta on aivan oikein nos-
tanut esiin myös sen, että SRVA-toiminta eli suurriistavirka-apu on vaarassa romahtaa, jos
metsästäjien mahdollisuudet vaikuttaa petokantoihin estetään. Myös se, että metsästyskoi-
raharrastus vaikeutuu ja vahinkoja tapahtuu yhä enemmän, on vakava seuraus kannanhoi-
dollisen metsästyksen puutteesta.

Arvoisa puhemies! Vaikka mietintö kokonaisuutena on perusteltu ja vie asioita eteen-
päin, haluan kuitenkin korostaa erityisesti yhtä asiaa eli suden kannanhoidollisen metsäs-
tyksen välttämättömyyttä. Susi on tällä hetkellä merkittävä haaste maaseudun turvallisuu-
delle ja eläintuotannolle. Sudet juoksentelevat ihmisten pihoidilla sekä lampaiden ja muun
karjan sekä koirien perässä — eivätkä vain juoksentele vaan myös tappavat kohtuuttoman
usein. Suden ihmisarkuus on heikentynyt huolestuttavan paljon. Tästä tulee toistuvasti,
jopa päivittäin viestejä maakunnan asukkailta.

On erinomaista, että EU-tasolla susi on siirtymässä tiukasta suojelusta pois, mutta tästä
ei seuraa mitään, jos emme Suomessa tee kotiläksyjä. Maa- ja metsätalousministeriön on
valmisteltava pikaisesti tarvittavat lainsäädäntömuutokset, joilla suden ympärivuotinen
rauhottaminen voidaan purkaa ja kannanhoidollinen metsästys aloittaa ilman valituskierteitä.
Mikään ei enää estä meitä — paitsi omat toimenpiteemme tai niiden puute. Susien osalta
kysymys on ihmisten oikeudesta elää turvassa omassa kodissaan. Ilman kannanhoidollista
metsästystä susien määrä kasvaa edelleen, ja samalla lisääntyvät myös pelko, vahingot ja
turvattomuus.

Arvoisa herra puhemies! Perussuomalaiset tukevat hallituksen esitystä ja erityisesti sen
tavoitteita mahdollistaa suurpetojen metsästys kannanhoidollisista syistä, mutta painotam-
me erityisesti, että sudenmetsästyksen ei ole alettava vuosien päästä vaan jo ensi metsäs-
tyskaudella. Ministeriön on tuotava tarvittavat lakimuutokset eduskuntaan heti syysistun-
tokauden alussa. Tässä on kulunut jo aivan liian monta vuotta odotellessa, ja kansalaisilla
ei ole enää aikaa odottaa. — Kiitoksia.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Elo. — Ja edustaja Elon puheenvuoron
aikana muut edustajat voivat niin halutessaan pyytää minuutin mittaisia vastauspuheen-
vuoroja painamalla V-painiketta ja nousemalla seisomaan.

15.36 **Tiina Elo vihr:** Arvoisa puhemies! Elämme keskellä ihmisen aiheuttamaa kuudetta
sukupuuttoaaltoa. Tutkijoiden mukaan kuudes massasukupuutto voi saavuttaa huippunsa
jo muutamassa vuosisadassa, mikäli lajikatokehitystä ei saada hidastettua. Luonnon köyh-
tyminen näkyy myös meillä Suomessa. Kysymys on siitä, että ihminen valtaa yhä enem-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

män tilaa luonnolta. Samalla heikkenee kykymme elää luonnon kanssa rinnakkain. On meidän vastuumme pysäyttää luonnon köyhtyminen Suomessa. Tämä koskee myös suurpetoja.

Käsitlemme nyt metsästyslain muuttamista koskevaa hallituksen esitystä, jolla halutaan mahdollistaa suurpetojen kannanhoidollinen metsästäminen. [Petri Huru: Hyvä esitys!] On valitettavaa, että hallituksen esitys lähtee voimallisesti metsästyksen vapauttamisen näkökulmasta eikä huomioi lainkaan riittävällä tavalla suurpetojen merkittävää roolia ekosysteemeissä. Erityisen ongelmallinen tämä esitys on erittäin uhanalaisen suden osalta. Suden kanta Suomessa ei ole suotuisalla suojelun tasolla. Lisääntyvän metsästyksen ilmeisenä riskinä on Suomen susikannan romahtaminen. Näin kävi, kun kannanhoidollista metsästystä viimeksi kokeiltiin. Poronhoitoalueella, jossa susia saa metsästä, niitä ei käytännössä ole. Susiin kohdistuu Suomessa myös merkittävää salametsästystä, joka on osaltaan jarruttanut kannan kasvua. Toimiva ja tarkoituksenmukainen suurpetopoliittikka voi toteutua vain, kun kaikki asiaan vaikuttavat tosiasiat huomioidaan tasapainoisesti ja kaikki olennaiset asiantuntijatahot osallistetaan valmisteluun. Nyt näin ei valitettavasti ole tapahtunut.

Arvoisa puhemies! Esityksessä ongelmallista on, että valtuudet suurpetojen suotuisaa suojelutasoa kuvaavan viitearvon määrittelyyn ollaan luovuttamassa maa- ja metsätalousministeriölle. Viitearvon määrittely on keskeinen lajien suojelua ja jopa niiden säilymistä Suomessa ohjaava päätös, jonka tulee perustua parhaaseen tutkittuun tietoon, eikä sitä tule määrittää poliittisesti. Samaan aikaan ministeriöön kohdistuu valtava paine asettaa tämä viitearvo mahdollisimman pieneksi ekologisista ja geneettisistä perusteista piittaamatta. Valitettavasti metsästyslain muutoksen valmistelu ei vakuuta, että päätös suotuisan suojelutason viitearvosta pystyttäisiin ministeriössä tekemään objektiivisesti tutkitun tiedon pohjalta.

Lisäksi ongelmallista on, että ilves niputetaan haittoja ja sosiaalista hyväksyttävyyttä arvioitaessa yhteen suden ja karhun kanssa. Suomalaisten sietokyky ilvestä kohtaan on tutkitusti hyvä ja kasvanut viime vuosina. Ilveksen kannanhoidollisen metsästyksen perustelut ovat riittämättömät, sillä ne nojaavat esityksessä ainoastaan teoreettiseen ajatukseen siitä, että ilveskanta aiheuttaa kasvaessaan mahdollisesti samanlaisia ongelmia kuin karhukanta. Ilveksen vuosittain aiheuttamat haitat ovat yksilömäärään suhteutettuna varsin pieniä, eikä ilves aiheuta vaaraa ihmiselle.

Arvoisa puhemies! Hallituksen suurpetopoliittikka keskittyy rauhanomaisen yhteiselon mahdollistamisen sijaan korostetusti luonnon monimuotoisuudelle tärkeiden suurpetojen metsästyksen ja kantojen voimakkaaseen rajoittamiseen. Yksi esityksen keskeisistä ongelmista on se, ettei se huomioi mitään muita suurpetopoliittikan keinoja vahinkojen ennaltaehkäisyssä kuin suurpetojen metsästäminen. Sekä sosiaalisen kantokyvyn että luonnon monimuotoisuuden kannalta aivan keskeistä on huomioida myös muut keinot tappamisen rinnalla. Suomessa on tehty ansiokasta työtä, jossa on selvitetty sekä vahinkojen ennaltaehkäisyä että ihmisen ja suurpetojen rinnakkaiselon helpottamista monilla eri keinoilla. Kun keskustelu ja muutokset petopoliitikassa keskittyvät vain metsästyksen, muut keinot, kuten kotieläinten ja metsästyskoirien suojaaminen pedoilta, jäävät sivuosaan.

On selvää, että haittoja ja vaaraa aiheuttavat suurpedot on tarvittaessa voitava poistaa kohdennetusti. Tämä on jo mahdollista vahinko- ja turvallisuusperusteisilla poikkeusluvilla, ja näiden lupien myöntämistä hallitus on jo helpottanut. Perusteita suurpetojen metsästyksen helpottamiselle ei siis ole, vaan nykyinen lainsäädäntö mahdollistaa jo haittaavaa aiheuttavien petojen metsästyksen kohdennetusti.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Arvoisa puhemies! Salametsästys on merkittävä ongelma. Tästä karu esimerkki on Lapinlahdella paljastunut Suomen laajin salametsästysrikosten vyyhti, jossa yhteensä 26 henkilöä sai tuomion. Salametsästys vaikeuttaa luotettavien kanta-arvioiden tekemistä ja vaarantaa osaltaan luonnon monimuotoisuuden suojelun. Etenkin suteen kohdistuva salametsästys ja suoranaisten petoviha ovat keskeinen ongelma susikannan suotuisan suojelutason saavuttamisen kannalta.

Valiokunta käsitteli hallituksen esityksen yhteydessä myös edustaja Pitkon kanssa tekemämme lakialoitteen, jossa esitetään salametsästyksen rajoittamista lainsäädännön keinoin. Lakialoitteessa esitetään, että paljastunut salametsästys vaikuttaisi alueellisesti myönnettäviin poikkeuslupiin siten, että alueella, jolla todistettavasti tapahtuu salametsästystä, ei tulisi voida samaan aikaan harjoittaa poikkeuslupien perusteella harjoitettavaa metsästystä sen lajin osalta, johon salametsästys on kohdistunut.

Arvoisa puhemies! Edellä todettuun viitaten esitän, että käsittelyyn otetaan vastalauseeseen 2 sisältyvä lakiehdotus.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Sitten siirrymme debattipuheenvuoroihin. Edustaja Jukkola, olkaa hyvä.

15.42 **Janne Jukkola kok** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Hallituspuolueiden tahtotila on selvä: suurpetojen kannanhoidollinen metsästys on saatava viipymättä käyntiin, sillä kansalaisten palaute ja huoli on kuultu. Haluan lausua kiitoksen hallitukselle hyvin hoidetusta ja päämäärätietoisesta vaikuttamistyöstä EU:n suuntaan. Euroopan parlamentin päätös muuttaa suden suojeluasema tiukasti suojellusta suojelluksi lajiksi on merkittävä linjamuutos. Suden tiukka suojelustatus on pitkään estänyt kannanhoidollisen metsästyksen. Käytännössä tämä on tarkoittanut sitä, että alueilla, joilla susikanta on kasvanut yli sietorajan, ei ole voitu toimia ennakoitavasti tai riittävän nopeasti vaan vasta, kun vahinkoja on tapahtunut, mikä on ollut valitettavaa. Nyt tämä muutos tekee kannanhoidollisen metsästyksen jälleen mahdolliseksi.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kettunen, olkaa hyvä.

15.43 **Tuomas Kettunen kesk** (vastauspuheenvuoro): Kunnioitettu herra puhemies! Edustaja Jukkola totesi, että hallituspuolueitten tahtotila on selvä, mutta kysymys kuuluu: onko se tahtotila riittävän korkealla, kun puhumme tästä lainsäädännön muutoksesta? Kiitän maa- ja metsätalousvaliokuntaa mietinnöstä, mutta tässä etunimenikin pohjalta, kun etunimi on Tuomas, täytyy olla hieman epäilevä tuomas sen suhteen, että kysyn: kun tätä lainsäädäntöä nyt muutetaan, [Petri Huru: Onko ketunhätä kainalossa?] niin onko se riittävästi muutettu niin, että kun nyt lähdetään hakemaan kannanhoidollisia metsästyslupia syksyn karhujahtiin, niin riittääkö tämä lainsäädäntö sitten siihen, että kun niistä luvista valitetaan, ne myös oikeusasteesta menevät lävitse?

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Simula, olkaa hyvä.

15.44 **Jenna Simula ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Kelläänhän ei ole sitä kristallipalloa, että mitä sitten tapahtuu, kun niitä lupia aletaan antaa — valitetaanko niistä, ja jos valitetaan, niin mitä sen jälkeen oikeus päättää — mutta se, että hallitus tekee syste-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

maattisesti ja päämäärätietoisesti työtä sen eteen, että kaikkien suurpetojen kannanhoidollinen metsästys mahdollistetaan ja vakiinnutetaan koko Suomessa, on meidän tavoite, ja sitä kohti tässä mennään.

Keskusta teki asiaan vastalauseen, joka on aika ristiriitainen. Yhtäältä siellä sanotaan, että viitearvot pitäisi määritellä suoraan lain tasolla, mutta sitten muutama kappale myöhemmin sanotaankin, että ne pitäisi säätää itse asiassa siellä asetuksessa. Eli ainakaan keskusta ei ole nyt ihan kartalla ollut tässä asiassa käsittelyn aikana, eli siellä sopii sitten epäileviä tuomaksia olla ihan kaikessa rauhassa. [Tuomas Kettunen: Tuomaita! — Anne Kal-mari: Saako keskusta vastata?]

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Honkasalo, olkaa hyvä.

15.45 **Veronika Honkasalo vas** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Olen aikai-semminkin tässä salissa sanonut, että Suomessa erittäin uhanalainen susi on ennen kaikkea poliittinen eläin. Tällä tarkoitan sitä, että huolimatta siitä, kuinka vähän konkreettista va-hinkoa susi aiheuttaa ihmiselle, sen saama huomio ei ole missään mittasuhteessa vahinkoi-hin. Tämä näkyi myös valiokunnan käsittelyssä, jossa nämä eläinoikeudelliset ja eläinsuo-jeluun liittyvät asiantuntijakuulemiset olivat erittäin pienessä vähemmistössä ja metsästä-jien kanta oli se, joka jyräsi.

Olisi tärkeää panostaa vahinkojen ennaltaehkäisyyn ja muihin ratkaisuihin, ja painopis-tettä tulisi siirtää kannanhoidollisiin perusteisiin myönnettävistä poikkeusluvista vahinko- ja turvallisuusperusteisiin poikkeuslupiin. Tämä muutos nyt palvelee ensisijaisesti nimen-omaan metsästäjien tarpeita, ja edustaja Elo pitikin tästä kokonaisuudesta erittäin hyvän puheenvuoron täällä.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Ledamot Norrback, varsågod.

15.47 **Anders Norrback r** (vastauspuheenvuoro): Tack, ärade talman! Regeringen vill agera nu — centerpartiet vill fortsätta diskutera och kanske sedan någon gång tycka att vi ska göra någonting.

Till vänster hörde jag att det här skulle bara beröra jägarna och att det är jägarnas vilja som har kommit fram. Jag är inte jägare, men min vilja kommer fram här. Jag är företagare på landsbygden, jag lever på landsbygden, jag har haft barn på landsbygden. Jag har upp-levt det här i verkligheten, inte bara på film.

Jag vill tacka regeringen, jag vill tacka utskottets ordförande och utskottet för ett gediget arbete. Vi har gått genom den här saken väldigt noggrant.

Det som hände var ju, precis som det kom fram, att i EU hände det saker när det gällde vargen.

Siksi, arvoisa puhemies, odotan todella innolla syysistuntokautta, jolloin hallituksen on va-liokunnan nimenomaisen vaatimuksen mukaisesti tuotava eduskuntaan uusi lakiesitys su-denmetsästyksestä. Meidän on hyödynnettävä siellä kaikki mahdollisuudet, jotka EU nyt antaa meille. — Kiitos.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Nikkanen, olkaa hyvä.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

15.48 **Saku Nikkanen sd** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Tämä metsästyslain muutos on sellainen, että sitä esimerkiksi kotiseudullani Salossa on odotettu hyvin pitkään. Eli kyllä meillä päin metsästäjät, maanomistajat, maanviljelijät ja lammastilojen tuottajat ovat tätä kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistavaa lainsäädäntöä odottaneet kovasti.

Tämä esitys on oikean suuntainen ja toivottavasti myös riittävän tehokas metsästyksen mahdollistavana lakina. Tästähän Metsästäjäliitto on hieman tuonut huolta esiin, että ovatko tässä ikään kuin ne riittävät elementit metsästyksen toteuttamiseen, ja sen tietysti aika näyttää. Toivon erityisesti, että tätä lainsäädäntöä tietysti seurataan tarkasti, niin kuin tuossa mietinnössäkkin on todettu, ja palataan sitten mahdollisesti asiaan, mikäli tämä ei sinänsä aja sitä asiaansa. Toivon myös, että siinä syksyisessä [Puhemies koputtaa] käsittelyssä ehkä voitaisiin vielä palata näihin Metsästäjäliiton huomioihin. — Kiitos.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Östman, olkaa hyvä.

15.49 **Peter Östman kd** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies! Tack, ledamot Norrback, för en mycket tydlig taltur om vad det är fråga om.

Suomen nykyhallitus on sekä ajanut että tukenut Bernin sopimuksen pysyvän komitean päätöstä suden suojelutason muuttamisesta. Olemme odottaneet tätä kauan — tästä aiheesta on tehtailtu kirjallisia kysymyksiä viimeisen kymmenen vuoden aikana vaikka kuinka monta. Nyt tämä hallitus tekee sen, mihin muut hallitukset eivät ole kyenneet vuosikymmeniin. Haluan kiittää hallituskumppaneita hyvästä yhteistyöstä.

Suden suojelutason muutoksen luontodirektiivissä sinetöi Euroopan parlamentin viime viikon äänestys. Asia etenee nyt jäsenmaiden vahvistettavaksi. Suden suojeluaseman alentaminen tuo lisää kaivattua joustavuutta kansalliseen suurpetopolitiikkaan. Maa- ja metsätalousministeri Sari Essayah ilmoitti jo viime viikolla, että ministeriö on valmiudessa viemään muutokset ripeästi kansalliseen lainsäädäntöön tavoitteena, että esitys valmistuu alkusyksystä.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kinnari, olkaa hyvä.

15.50 **Teemu Kinnari kok** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies! Hyvää keskustelua käydään. — Nyt pitää muistuttaa myös siitä, että jos puhutaan kannanhoidollisen metsästyksen osalta karhusta ja ilveksestä ja siitä, mihin se on kaatunut viime aikoina, niin se on ollut hyväksyttävän päämäärän puuttuminen, ja nyt nimenomaan tällä lakiesityksellä halutaan tuottaa vastaus siihen. Ensisijaisesti tässä vaiheessa toivotaan ja nähdään niin, että tällä esityksellä mahdollistetaan karhun kannanhoidollinen metsästys syksyllä, ja samaan aikaan, kuten puheenjohtajan suulla tuotiin esille, syksyllä tuodaan sitten heti kauden alussa pöydälle tämä suden liitesierto ja siihen liittyvä muutos, ja sehän on merkittävä muutos, kun se siirtyy pois sieltä 41 §:stä 10 §:ään. Tämä on todella iso muutos ja mahdollistaa ihan eri lailla tämän toiminnan. Ja kun katsotaan, mitä samaan aikaan karhun osalta on tehty nyt sitten asetuksessa ja hoitosuunnitelmassa, niin siellä on asetettu myös tämä viitearvo, ja tähän ollaan tekemässä sitten kaikkien muiden osalta.

Eli haetaan ne kaikki keinot, että me saadaan tämä toiminta vakiinnutettua. — Kiitos.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Huru, olkaa hyvä.

15.51 **Petri Huru ps** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa herra puhemies! Susi kuuluu Suomen luontoon mutta ehdottomasti ei pihoihin eikä esimerkiksi karjasuojoiin. Siksi tämä hallituksen esitys metsästyslain muuttamiseksi onkin erittäin tervetullut, jotta voidaan mahdollistaa tämä kannanhoidollinen metsästys.

Nostan tähän näkökulman liittyen luontokatoon, josta oppositiossa osittain ollaan huolissaan. Tämä esitys itse asiassa parantaa jopa luonnon monimuotoisuutta, koska kuten tiedämme, perinnemaisemien luontotyypit ovat Suomen uhanalaisimpia luontotyyppisiä ja lähes neljäsosa uhanalaisista lajeista viihtyy nimenomaan näillä luontotyypeillä. Nyt kun siongelman takia monissa kohteissa on laiduntaminen estynyt, niin se pahimmillaan aiheuttaa jopa luontokatoa. Eli tällä esityksellä myös parannetaan tätä luontokadon tilannetta eli estetään sen syntymistä. — Kiitos.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kalmari, olkaa hyvä.

15.53 **Anne Kalmari kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa herra puhemies! Ei pidä antaa kuvaa, että tällä lainsäädännöllä voitaisiin ensi syksynä metsästä kannanhoidollisesti sutta tai ilvestä, ei todellakaan. Ei pidä antaa kuvaa, että tällä lainsäädännöllä voidaan ensi syksynä kannanhoidollisesti metsästä karhua tihentymäalueilla Satakunnassa, Keski-Suomessa. Ei todellakaan voida. [Sanna Antikainen: Ja te olitte kahdeksan vuotta tekemässä mitä?]

Olen täysin samaa mieltä hallituspuolueitten kanssa siitä, että näille asioille pitäisi tehdä jotain, ja teillä oli paras mahdollinen hallitusohjelmakirjaus, kiitän siitä, mutta olisin toivonut, että olisitte noudattaneet sitä hallitusohjelmakirjausta. Ja jos ministeriön virkamiehet eivät halua tahtoa noudattaa, ministerin tai viimeistään valiokunnan olisi pitänyt tehdä se. Meidän olisi pitänyt säätää suotuisan suojelutason arvot. Meidän olisi pitänyt laittaa se päämäärä niin selkeästi, että kun KHO totesi valiokuntakuulemisessa, että näillä spekseillä ei voi yhtään tietää, [Puhemies koputtaa] minkälaiset päätökset valituksiin tulevat, niin näin ei olisi käynyt, mutta ei.

Puhemies Jussi Halla-aho: Valiokunnan puheenjohtaja, edustaja Simula, olkaa hyvä.

15.54 **Jenna Simula ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Minun puolestani keskustasta voi jatkaa ihan rauhassa sitä omien käsien päällä seisomista tai istumista, tai ihan miten vaan, seisokaa vaikka päällänne siellä, [Petri Huru: Tyhjä paperi!] koska näillä teidän ehdotuksilla, mitä te olette vastalauseessanne tehneet, ei metsästettäisi ihan varmasti ensi syksynä yhtään mitään.

Ensinnäkin suden liitesiiro etenee. Hallitus on tehnyt kaksi vuotta vaikuttamistyötä EU:ssa, ja nyt se toteutuu. Ja se hallituksen esitys koskien sutta ja tätä liitesiiroa tuodaan heti alkusyksystä eduskunnalle, jolloin päästään muuttamaan lainsäädäntö sellaiseksi, että sutta päästään metsästäämään.

Mutta tässä teidän vastalauseessanne te ehdotatte muun muassa näistä viitearvoista sellaista lisäystä, että se johtaisi siihen, että se tämänhetkinen karhun kannanhoitosuunnitelma, joka on jo julkaistu ja on lausunnoilla, ei pätsisi, koska siinä olisi viitearvo teidän mie-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

lestänne määritelty väärin. Se on määritelty 1 400 karhuun, eikä se keskustalle kelpaa? [Tuomas Kettusen välihuuto]

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kalmari, olkaa hyvä. — Mikrofoni.

15.55 **Anne Kalmari kesk** (vastauspuheenvuoro): Edustaja Simula, lupaatteko, että ensi syksynä metsätetään kannanhoidollisesti karhua Satakunnassa, Keski-Suomessa, ympäri Suomen karhutihentymäalueilla tällä teidän lainsäädännöllänne? Lupaatteko sen? Lupaatteko?

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Simula, olkaa hyvä. [Hannu Hoskonen: Nyt me sen kuulemme! — Anne Kalmari: Nyt kuullaan!]

15.56 **Jenna Simula ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Vallan kolmijako-oppi: Tämä on eduskunta. Me olemme lainsäätäjiä. Me teemme täällä lakeja, joilla tähdätään tiettyyn tavoitteeseen. Sitten oikeus päättää siitä, kestävätkö ne luvat mahdolliset valitukset. Oikeus päättää, en minä, ei valiokunta, eivät ministerit. Jos se teille on uusi asia, niin sitten kannattaa mennä takaisin sinne perehdytyskursseille, mitä uusille kansanedustajille pidetään, kun tänne taloon pääsee. Mutta te olette, edustaja Kalmari, ollut kuitenkin jo pitkään täällä, joten tiedätte varsin hyvin, miten tämä prosessi etenee.

Nyt kun päästään kokeilemaan sitä, toimiiko tämä lainsäädäntö karhun osalta, niin sitten sen jälkeen, jos ne valitukset menevät läpi ja luvat eivät oikeudessa kestä, jatketaan edelleen sitä lainsäädännön muuttamista, ihan samalla tavalla kuin me tehdään nyt sen liitesiiiron osalta, eli tuodaan se hallituksen esitys, jolla päästäisiin sitten suttakin metsästämään. [Juha Hänninen: Erinomainen vastaus!]

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Edustaja Kivelä, olkaa hyvä.

15.57 **Mai Kivelä vas** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tämä hallituksen esitys muuttaa metsästyslakia on monella tapaa kestävämpi [Petri Hurun välihuuto] niin ekologisesti, oikeudellisesti kuin eettisestikin. Tässä esityksessä tosiaan korostetaan vain tätä yhtä näkökulmaa eli metsästyksen mahdollistamista, mutta entä ne muut puolet, jotka myös on otettava huomioon: lajien suojelu, luonnon monimuotoisuus, eläinten oikeudet, Suomen ja EU:n sitovat tavoitteet? [Petri Huru: Tämähän parantaa luonnon monimuotoisuutta, perinnebiotyypin suojelu mahdollistuu!] Nämä kaikki on sivuutettu.

Tämä on suoraa jatkoa hallituksen hyvin luontovastaiselle linjalle, politiikkaa, jossa räikeästi viitataan kintaalla luonnonsuojelulle ja tutkitulle tiedolle. Erityisen räikeästi tämä näkyy halussa aloittaa Suomessa erittäin uhanalaisen suden metsästys. On myös aito vaara, että kun metsästys nähdään ainoana ratkaisuna, [Petri Huru: Ei se ole ainoa ratkaisu!] niin silloin ei panosteta niihin toimiin, jotka tutkitusti toimivat ja jotka mahdollistavat kestäväällä tavalla ihmisen ja suurpetojen rinnakkaiselo. On myös hyvä muistaa, että luonnonsuojelua ei tehdä pelkästään muita lajeja varten vaan myös ihmistä varten, koska me olemme täysin riippuvaisia kestävästä ekosysteemistä.

En missään nimessä kannata tätä esitystä.

Puhemies Jussi Halla-aho: Kiitoksia. — Ledamot Ingo, varsågod.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

15.58 **Christoffer Ingo r** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puheenjohtaja! Ensinnäkin kiitos maa- ja metsätalousvaliokunnalle hyvästä mietinnöstä.

Kun kuuntelee tätä keskustelua tänään, niin on se vähän outoa. Minä mietin, mitä tuottajat, metsästäjät ja maaseutuväki miettivät, kun sekä keskusta että vasemmisto ja vihreät vastustavat tätä erinomaista lakia, joka nyt on tuotu tänne eduskuntaan.

Minä mietin itse, että tämä on nyt suuri askel oikeaan suuntaan. Tavoite on, että syksyllä metsästetään kunnolla, ja sitten syksyllä myös tuodaan tänne vielä parempi lakiesitys EU:n luontodirektiivin muuttamisen jälkeen.

Till landets producenter, jägare och landsbygdsbefolkning måste vi vara tydliga med att nu gör regeringen vad vi kan. Nu gör vi det vi har lovat att vi ska göra. Vi ser till att det blir möjligt att jaga varg, lodjur och björn i Finland. Det har vi nog väntat på länge, så det här är ett stort steg framåt och en viktig sak.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Eestilä.

15.59 **Markku Eestilä kok** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Luontodirektiivi alun perin on erittäin järkevasti säädetty. Se pyrkii suojelemaan uhanalaisia eläimiä, mutta se selvästi osoittaa poikkeamat, milloin sitä voidaan ikään kuin lähteä poikkeusluvilla tai kannanhoidollisella metsästyksellä säätämään silloin, kun jossakin maassa esiintyy kohtuuttomia ongelmia. Me kaikki tiedämme, sen näkee jo lehtiä lukemalla, että suurpetoja — sekä ilveksiä, susia että karhuja — on Suomessa liikaa. Ne aiheuttavat jatkuvia ongelmia.

Loppujen lopuksi tämä ratkaisu menee sillä tavalla, että ratkaisevaan rooliin nousevat Riistakeskuksen myöntämät poikkeusluvut ja kannanhoidollinen metsästys, sama kriteeri. Jos päämäärä ja perusteet ovat luontodirektiivin kanssa yhtäpitävät ja Suomen lainsäädännön kanssa yhtäpitävät, [Anne Kalmari: Juuri näin!] niin kuin ne pystyvät tänäkin päivänä olemaan ilman tätä lakia, niin silloin kannanhoidollinen metsästys etenee.

Kiitan eduskuntaa tai lähinnä valiokuntaa, että täällä on kolme lausumaa, jotka edellyttävät, että lainsäädäntötyö jatkuu sekä suden osalta että niitten kriteereitten osalta, mitä esimerkiksi korkein hallinto-oikeus on tuonut esille. [Anne Kalmari: Juuri näin!] Työ jatkuu.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Rasinkangas.

16.00 **Merja Rasinkangas ps** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies! Kiitos hallitukselle sekä maa- ja metsätalousvaliokunnalle, että tämä suurpetojen kannanhoidollinen metsästys on vihdoinkin edistymässä. Monet lammas-, poro- ja karjatilalliset ovat elinkeinonsa kanssa erittäin huolissaan nykyisestä suurpetojen suojelutasosta. Perheet ovat peloissaan lastensa puolesta, lemmikkien menetykset tuottavat suurta surua. Näitä uhkia ja menetyksiä ei voi vähätellä. Suurpetojen kanta on kasvanut, ja niiden reviirit ovat siirtyneet yhä lähemmäs asuinalueita. Myös petojen ihmisarkuus on selvästi vähentynyt. Kannanhoidollinen metsästys ei tarkoita sitä, että suurpedot kokonaan tulisi hävittää, vaan kannanhoidollisella metsästyksellä halutaan turvata se, että sudet ja karhut välttelevät ihmistä eivätkä tunkeudu pihuille ja lenkkipoluille.

Arvoisa puhemies! Valiokunnan kolme lausumaa ovat erittäin tärkeät täsmennykset ja varmistavat sen, että kannanhoidollinen suurpetojen metsästys saadaan vihdoinkin kunnolla vauhtiin. — Kiitos.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Viljanen.

16.01 **Eerikki Viljanen kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Täällä on useaan kertaan jo viitattu nyt vallassa olevan hallituksen ohjelmaan ja sen kirjauksiin. Hallitusohjelman kirjauksethan antavat hallitukselle ja hallituspuolueille selkänöjan toimia niin, että myös suden kannanhoidollinen metsästys saataisiin jälleen käyntiin. Valiokunnan enemmistö käsittääkseni omaa hyvin selkeän kannan, että myös sutta pitäisi päästä kannanhoidollisesti metsästämään, mutta tämä nyt käsittelyssä oleva hallituksen esitys jättää auki suden suotuisan suojelun tason. Sitä myöten jää auki se, koska päästään kannanhoidollisesti sutta metsästämään. Auki on myös se, ehditäänkö tätä koko säädöspohjaa saada tällä vaalikaudella valmiiksi, valitusajoista puhumattakaan, ja tämän takia me keskustassa jätimme vastalauseen tähän esitykseen. Tämä jättää asian täysin auki.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Simula.

16.03 **Jenna Simula ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! En tiedä, mistä rautakiskosta se pitää vääntää, että käytännössähän tämä ei kosketa enää sutta. Myös edustaja Viljanen tietää sen varsin hyvin. EU:n liitesiiro suden osalta etenee, jolloin tämä ei, de facto, koske sutta, kun alkusyksystä tuodaan hallituksen esitys, jolla mahdollistetaan suden metsästys, ja se on sitten eri käsittelynsä. Tämä koskettaa nyt ilvestä ja karhua. Karhun kannanhoitosuunnitelma on jo valmis, ja siellä on se viitearvo, siellä ovat päämäärät. En tiedä, miksi asia ei nyt sitten keskustalle siltä osin kelpaa.

Mitä tulee tähän suurpetojen ja ihmisen rinnakkaiseloon, niin täytyy sanoa, että metsästys on osa sitä rinnakkaiseloa, eli nimenomaan niin, että kestävästi metsästetään, eettisesti pidetään niistä suurpetokannoista huolta. Se on myös niitten suurpetojen itsensä etu.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Östman.

16.04 **Peter Östman kd** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Ihmettelen vähän samalla tavalla kuin edustaja Simula, että millä kielellä meidän pitäisi puhutella keskustalaisia edustajia, että te ymmärtäisitte, mistä on kyse. [Petri Huru: Tyhjällä paperilla, menee parhaiten perille!]

Siis mitä tulee tähän susiasiaan, niin se lakiesitys, täsmennetty ja tarkennettu lakiesitys, tuodaan alkusyksystä eduskuntaan. Kun edustaja Kalmari kysyi sitten, pystyttekö te lupamaan, että syksyllä metsästetään sutta, niin sehän riippuu sitten meistä täällä eduskunnassa, [Anne Kalmarin välihuuto] miten nopeasti me käsittelemme, ja myöskin edustaja Kalmari voi vaikuttaa siihen valiokuntatyöskentelyssä. Eli päinvastoin kuin että jarrutetaan, niin että esitykset eivät menisi eteenpäin, me voisimme nopeasti sitten käsitellä asian, [Petri Hurun välihuuto] kun se tulee valiokunnan käsittelyyn. [Timo Heinonen: Siis jarruttaa-ko keskusta? — Naurua]

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kalmari.

16.05 **Anne Kalmari kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Todellakaan keskusta ei jarruta, vaan meillä oli laki auki samaan aikaan, kun parlamentti päätti liitesiiiron sudesta. Me olisimme voineet siirtää sen suden asian suoraan tänne, tehdä lakiin suotuisan

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

suojelutason viitearvot, kuten esimerkiksi Ruotsissa on tehty, mutta ei. Me kaikki tiedämme sen jarrutustaistelun, mitä siellä ministeriössä tehdään — voimia ja viisautta teille, että saatte siellä päät käännettyä niin, että suden osalta se kannanhoidollinen metsästys alkaisi. Mutta se on nimenomaan poliittinen päätös. Meillä tämä päätös halutaan antaa Luonnonvarakeskukselle, mutta sen ei pidä perustua pelkkään tieteelliseen laskentaan, esimerkiksi genetiikkaan. Nimittäin meillä on eduskunnan lausumat viime kaudelta, ja niitä lausumia pitäisi pystyä tämän ylimmän päätöksentekotahon noudattamaan.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Norrback.

16.06 **Anders Norrback r** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies! Se viime kauden lausuma oli minun mielestäni erittäin hyvä. Siellä oli joku ministeri, joka olisi voinut viedä sen eteenpäin jo silloin, mutta nyt viedään. [Naurua] Ja kyllä minäkin mietin, miksi keskusta nyt haluaa jarruttaa tätä esitystä niin voimakkaasti kuin ne haluavat. Tietysti opposition kuuluu jarruttaa ja yrittää kritisoida, mutta tässä en oikein ymmärrä. [Petri Huru: Juuri näin, vaalit meni jo!]

Sitten siihen luonnon monimuotoisuuteen ehkä sen verran, että luonnonlaitumet ovat ainakin tutkimusten mukaan niitä parhaita luonnon monimuotoisuuden asioita, [Anne Kalmarin: Mutta tämä ei koske sutta!] mitä me voidaan edistää. Ainakin omalta osaltani minulla on monta esimerkkiä, missä sitä nyt nimenomaan tämän suurpetopolitiikan mukaan on vähennetty aika paljon. Eli kyllä tämä monimuotoisuus on laajempi kuin se, mitä nyt sieltä vasemmalta on tullut esiin. — Kiitos. [Petri Huru: Juuri näin, hyvä puheenvuoro!]

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kinnari.

16.07 **Teemu Kinnari kok** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies! Kohtuullinen määrä ehkä tarkoituksellisia väärinymmärryksiä, mutta sen verran tähän nyt täytyy sanoa, että valiokunnassa varmasti kaikille tuli selväksi, miten suden osalta toimitaan: nimenomaan niin, että se tuodaan viipymättä syksyllä. Me käsiteltiin 41 §:ää tuolla valiokunnassa. [Anne Kalmarin välihuuto] Kun susi siirretään sinne kymppi-pykälään, se on myös erityyppinen toimenpide kuin tämän 41 §:n päivittäminen, se tulee eri paikkaan laissa. Eli sinällään tässä on kohtuullinen määrä väärinymmärryksiä.

Mitä tulee sitten puheenvuoroihin näistä petomääristä, niin palautan kuitenkin semmoisen mieleen sinne vasemmalle laidalle, että kun Suomi liittyi Euroopan unioniin, niin ilveksen ja karhun osalta meillä oli noin 800 yksilöä, tänä päivänä ilveksiä 2 400, karhuja 2 200. [Petri Huru: Metsästyksestä huolimatta!] Samaan aikaan on tehty kannanhoidollista metsästystä, mikä tosin on nyt jumissa, mutta tämä määrä kasvaa aivan holtittomasti, jos ei tätä saada käyntiin. Tämä vain nyt infona. [Petri Huru: Juuri näin!]

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Mai Kivelä.

16.08 **Mai Kivelä vas** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tämä on luontovihamielinen esitys, [Perussuomalaisten ryhmästä: Ei ole!] ja se uhkaa suurpetojen tulevaisuutta Suomessa. Se uhkaa luonnonsuojelun tavoitteita ja luontodirektiivin velvoitteita. Se on yksipuolinen, se on kiirehditty, ja se on puutteellisesti valmisteltu. Suurpedot eivät ole ekologisten ongelmien aiheuttajia, vaan ne ratkaisevat niitä. Ne ovat ekosysteemien avainlaje-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

ja, ja niiden kestävämpien tappaminen voi romahduttaa tasapainoa. [Petri Huru: Kuka niitä on tappamassa kestävämpinä?] Silti tässä esityksessä metsästys nähdään ainoana keinona. [Petri Huru: Ei ole ainoa keino!] Missä on vaihtoehtojen punninta? Ei missään.

Luonto ei ole mikään poliittinen pelinappula, eikä suurpetojen tappamista voi säätää poliittisin mieltymyksin. Meillä on vastuu sekä lajien suojelusta että toimivien keinojen edistämiseksi, jotta näitä ongelmia voidaan aidosti ehkäistä. Kestävää suurpetopoliittikkaa pitää tehdä laajassa yhteistyössä eri intressit huomioiden sekä myös eri intressit yhteen sovittaen, ja niihin kuuluvat myös [Puhemies koputtaa] eläinten oikeudet ja luonnonsuojelu.

Tämä hallituksen luontovastaisuus [Puhemies koputtaa] ei ole hyväksyttävää.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Lahdenperä.

16.09 Milla Lahdenperä kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Alkuun täytyy kiittää ministeriä ja hallitusta aktiivisesta vaikuttamistyöstä EU:n tasolla. EU-parlamentti hyväksyi 8.5. suden suojeluaseman muuttamisen tiukasti suojellusta lajista suojelluksi. Tämä muutos tulee muuttamaan sitä tapaa, jolla suden kannanhoidollinen metsästys kannattaa Suomessa mahdollistaa, ja se tulee vaatimaan uuden hallituksen esityksen metsästyslain muuttamisesta, joka huomioi EU:n luontodirektiivin liitesiiirron. Ja kuten monesti tässä salissa jo on sanottu tämän tunnin aikana, suden osalta me palaamme syksyn alussa tähän asiaan uudelleen. Tärkeää tässä kohtaa on saada lakimuutos karhun osalta eduskunnasta ulos, jotta metsästys saadaan käyntiin heti syksyllä. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kallio.

16.10 Vesa Kallio kesk (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Se keskeinen kysymys, mikä täällä on hyvin tullut esille, on, että kun näistä kaikista saaduista luvista tullaan joka tapauksessa valittamaan, niin miten niiden valitusten kanssa käy. Siinä on varmaan nyt se riskitekijä niin sisällöllisesti kuin ajallisestikin, milloin se toteutuu, ja varmaan kaikki, tai no, ei nyt ihan kaikki, mutta kaikki muut kuin siellä vasemmalla reunalla toivovat, että tämä etenee mahdollisimman nopeasti. Se tässä tietysti hieman hämmentää, että nyt totta kai, ymmärrettävästi teillä hallituspuolueissa on usko ja varmasti halu siihen, että se toteutuu, mutta aika moni alan toimija, esimerkiksi Metsästäjäliitto, suhtautuu varsin skeptisesti tähän.

Jos vähän vielä tätä soppaa sekoittaa, niin tässä on myös akuutimpia muita kysymyksiä, joihinka hallitus joutuu vastaamaan, esimerkiksi se, miten Suomi aikoo valmistella susikannan kokoa koskevan vastauksen EU:n luontodirektiivin mukaisen suotuisan suojelutason kuusivuotisraportointiin jo tulevana kesänä. Tähän liittyy myös muita kysymyksiä, joihinka hallitus joutuu vastaamaan, ja toivottavasti niihin löytyy hyvät vastaukset.

Siihen liitesiiirron autuaaksi tekevään voimaan [Puhemies koputtaa] ei nyt kannata vielä ihan hirveästi panostaa, mutta toivottavasti löydetään yhteinen hyvä ratkaisu.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Eestilä.

16.11 Markku Eestilä kok (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puheenjohtaja! Edustaja Kivelälle toteaisin, että kyllähän jossain määrin joskus täytyy hyväksyä esimerkiksi susien vähentäminen ja lopettaminen. Kun itse tuolla itärajalta Kuhmon seudulla liikun, niin olen

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

nähty siellä yhden metsäpeuran. Ja kun minä kysyn paikallisilta ihmisiltä, että miten te lapsena, näittekö täällä peuroja, niin nämä vanhat ihmiset, jotka ovat 75—80-vuotiaita, sanovat, että niitä oli silloin 70—80-päisiä tokkia. Nyt metsäpeura on paljon uhanalaisempi, paljon uhanalaisempi globaalisti kuin susi, [Hannu Hoskonen: Juuri näin!] ja sen takia susia siellä pitäisi järkevästi kannanhoidollisesti vähentää, että me suojelemme juuri tätä metsäpeuraa. Sehän on sitä suojelutyötä ja ikään kuin kantojen välistä hoitotyötä. Ei tämä ole pelkästään vain metsästystä.

Tuon sen esille, arvoisa puhemies, että poronhoitoalueella ammuttiin vuoden 2018 jälkeen yli 200 sutta ja suden aiheuttamat porovahingot ovat kolminkertaistuneet. Kyllähän tämäkin osoittaa, että kyllä tässä on kyse isosta ongelmasta, ja se haittaa todella jo poroelinkeinoa.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Polvinen.

16.13 **Mikko Polvinen ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Edustaja Eestilän puheenvuorosta voisin jatkaa metsäpeuran osalta. WWF:n sivuilta löytyy lumileopardi, ja se on uhanalainen, 4 000—6 000 yksilöä. Metsäpeuroja on vähemmän. Susikanta tuolla itärajan takana on kymmeniätuhansia. Miten tässä salissa ei metsäpeura nouse suden edelle suojelussa tässä keskustelussa, vaikka metsäpeura on suomalaisten tärkeä laji? Sitä sanotaan suomenpeuraksi.

Mutta tänään, kun tätä lakisarjaa aloitetaan käsiteltäväksi, on mennyt liian kauan, että tuomme tämän saliin, kun ajatellaan sitä, että keskusta oli 16 vuotta hallituksessa 2000-luvulla ja tällaista esitystä ei ole aiemmin tullut. Minä kysyisin, miten keskustalaiset nyt haluavat jarruttaa tätä lakiesitystä, kun ovat jarruttaneet sitä jo 16 vuotta tuolla hallituksessa ollessaan. Eikös olisi nyt aika löysätä ja suoda myöskin suomalaisille kansalaisille, metsästäjille ja väljään asutun seudun asukkaille tämä riemu, että päästään todellakin [Puhemies koputtaa] metsästäämään kannanhoidollisesti näitä suurpetoja?

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Hoskonen.

16.14 **Hannu Hoskonen kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! On aivan hyvä, että tämä keskustelu käy vilkkaana, ja toivotaan, että menestyään ja se kannanhoidollinen metsästys alkaa.

Susihan ei missään nimessä ole uhanalainen. Uralin länsipuolella olevalla alueella, mihin mekin kuulumme, on vähintään 50 000 harmaata sutta, joka on tämä oikea susi. Ennemminkin olisin huolissani näistä koirasusista, jotka ovat lainvastaisia elukoita tässä maassa. Ne ovat metsästyslain ja vieraslajien lain perusteella poistettavissa milloin vain. Ne ovat vaarallisia ihmisille. Ne tulevat pihoihin. Esimerkiksi Enon pitäjässä kotimaakunnassani susi meni, vai oliko koirasusi, pihattonavettaan sisälle ja tappoi siellä nuoren lehmävasikan ja söi sen sitten sen karjan nähden, kaikkien nähden. Karja seurasi vierestä, kun susi söi siellä vasikkaa. Samoin karhut asuvat pihoissa. Kuinka moni täällä etelässä asuva perheenäiti ajattelisi vievänsä lapsensa illalla vaikka ulos yksinään leikkimään, kun susi on edellisenä iltana syönyt naapuripihosta kaksi koiraa? Ei taida olla siinä jonossa paljon yrittäjiä.

Toivon, että näemme tämän asian yli ja hoidamme asian niin, että kannanhoidollinen metsästys alkaa ja voimme turvata sen, että ihmisillä on turvallista elää.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Antikainen.

16.15 **Sanna Antikainen ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Keskustan kritiikin ymmärtäisi paremmin, jos keskusta ei olisi ollut hallituksessa viimeistä kahta kautta ja myös viimeisenä kahtena kautena teillä ei olisi ollut maa- ja metsätalousministerin salkkua eikä neljää vuotta pääministerin salkkua. Mitä tästä jäi jäljelle? Tyhjä paperi. Ette tehneet yhtään mitään.

Mitä tulee suurpetojen aiheuttamiin vahinkoihin ja suoranaisiin vaaratilanteisiin, niin sanoisin vasemmistoliiton edustajille, että jos ette usko meitä täällä, niin menkää kysymään esimerkiksi oman kotimaakuntani Pohjois-Karjalan ihmisiltä. Varsinkin tänä keväänä meillä on ollut vaaratilanteita karhujen kanssa, ja tilanne alkaa olla oikeasti kestämaton. Tämä esitys on askel oikeaan suuntaan. Tässä tärkeintä on se lausuma, jossa velvoitetaan ministeriötä seuraamaan tämän lain toimivuutta, [Puhemies koputtaa] ja niin kuin on sanottu, heti syksyllä tulee [Puhemies koputtaa] tämä EU:n liitesiiro suden osalta, ja myös se on askel oikeaan suuntaan. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Heinonen.

16.17 **Timo Heinonen kok** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Haluan antaa kiitosta ministeri Essayahille ja valiokunnan puheenjohtaja Simulalle. Kannanhoidollinen metsästys toimi Suomessa pitkään. Nyt se ei ole toiminut valitusten takia, ja esimerkiksi sudet ja suurpedot eivät ole pysyneet kurissa.

Mielestäni nämä valiokunnan tekemät esitykset ovat hyviä ja kannatettavia, parempi aikataulu niin, että syksyllä nämä tehdään. Myös EU:n toimet oikeastaan lähtivät liikkeelle vasta sen jälkeen, kun Ursula von der Leyenin ponin kimppuun sudet hyökkäsivät — hyvä, että edes siinä vaiheessa. Toivon, että myös valkoposkikihanhien ja merimetsojen kohdalla edetään ja myös nämä Metsästäjäliiton huomioidetaan vakavasti tätä lakia seurattaessa.

Keskustaa kuunnellessa tulee vähän olo, että happamia, sanoi keskustalainen pihlajanmarjoista. Nyt näitä asioita tehdään. Edustaja Kettunen, te voitte olla rauhassa: pihahukka-set eivät enää kohtaa.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kettunen.

16.18 **Tuomas Kettunen kesk** (vastauspuheenvuoro): Kunnioitettu rouva puhemies! Kiitoksia edustaja Heinoselle hyvästä puheenvuorosta. Olen siitä tyytyväinen, että hallitusohjelmakirjaukset suurpetoasioihin ovat asianmukaiset. Valiokunnan mietinnön kolme lausumaa ovat asianmukaiset. Näin tulee toimia.

Minun epäilykseni ja minun hämmennykseni johtuvat siitä ja ovat heränneet erityisesti siitä, että tämä lakiesitys ei sisällä suojelutason viitearvoja. Keskusta on esittänyt näitä lakipykälä, että suojelutason viitearvot kirjoitettaisiin Suomen lakiin, ja me tässä salissa päätetään siitä lainsäädännöstä, jos siihen tarpeeksi tahtotilaa on. Kysyn valiokunnan puheenjohtajalta, edustaja Simulalta: vääntäkää minulle rautalangasta vielä kertaalleen, [Petri Huru: Onko edustajalla ketunhantä kainalossa?] miksi niitä suojelutason viitearvoja ei voida tässä salissa kirjata Suomen lakiin, niin että se olisi sitten tarpeeksi selkeä lainsäädäntö oikeusasteille, kun toitte esille [Puhemies koputtaa] tämän vallan kolmijako-opin.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Simula.

16.19 **Jenna Simula ps** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies! Kuulemisissakin tuotiin varsin selkeästi esille, että vaikka ne viitearvot olisivat lakipykälissä, niin se ei edelleenkaan tarkoita sitä, että varmuudella niitä kaikkia suurpetoja metsästettäisiin. Se ei ole mikään hopealuoti. Näin meille on kerrottu. [Tuomas Kettunen: Niinkö?] — Näin on kerrottu valiokunnassa.

En oikeastaan ihan hirveästi pidä siitä, että täällä luodaan sellaista epäluottamusta yhä vain lisää. [Tuomas Kettunen: Ei, ei pidä paikkaansa!] Metsästäjät ovat erittäin pettyneitä meihin kaikkiin poliitikkoihin, enkä ihmettele sitä yhtään, kun tuota keskustan touhua olen katsellut. Sitten epäluottoa on myös viranomaisiin ja esimerkiksi Luonnonvarakeskukseen. Se luottamus palautuu ainoastaan sillä hetkellä, kun niihin suurpetojahteihin aidosti päästään. Sen eteen tässä tätä työtä koko ajan tehdään. Tämä on taas yksi askel eteenpäin, ja todella toivomme, että karhua päästään metsästämään elokuussa, koska tilanne on täysin kestämaton. Me ei tarvita [Puhemies koputtaa] mitään paljukurhuja. Joitakin ne voivat hirveästi naurattaa, mutta minua ei ainakaan naurata, kun karhut pyörivät ihmisten piholla.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Honkasalo.

16.20 **Veronika Honkasalo vas** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Tätä keskustelua nyt tässä seuranneena ei tästä millään saa luonnonsuojelukysymystä, että tässä helpotetaan metsästystä ja eläinten tappamista. [Perussuomalaisten ryhmästä: Entäs metsäpeurat?] Ehkä se kannattaa sitten ihan rehellisesti, avoimesti sanoa täällä.

Pyysin puheenvuoroa vastatakseni Norrbackille:

Det är ett faktum att jägarnas perspektiv dominerar i utskottsbehandlingen. Man slipper inte ifrån det här, och det kan var och en kontrollera också i det utlåtande som vi i utskottet har fått.

Bara för att man försvarar den biologiska mångfalden betyder det inte att man är avskild från verkligheten på landsbygden. Jag tycker personligen att detta argument inte alls är bra. Jag är själv uppväxt på landsbygden i Västra Nyland, där vargen också nu för tillfället är ett stort diskussionsämne. Allt detta ändrar naturligtvis inte det faktum att skadorna för dem som har drabbats av vargskador nästan alltid är traumatiska och allvarliga, och det är därför som riskförebyggande åtgärder och kompensation är så viktiga.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Norrback.

16.21 **Anders Norrback r** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies — tack, ärade talman! Jag har inte sagt att någon inte förstår sig på landsbygden och så vidare. Jag har bara meddelat hur de som bor på den landsbygd där jag rör mig uppfattar saker. Man känner att man inte kan påverka sin egen livsomgivning eftersom det inte händer någonting. Man känner att man är maktlös när man måste ordna skolskjuts eftersom det rör sig vargar på vägen. Man känner sig maktlös för att man är utsatt för en fara som man inte kan påverka.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Eli kyllä jokaisella on oikeus tulkita, mitä maaseudulla mietitään, ja kaikilla on siihen oikeus. Minä halusin vain tuoda esiin oman näkemykseni ja niiden henkilöiden näkemyksen, joiden kanssa minä olen tekemisissä, ja he näkevät asian näin.

Tosiasia on, että luonnon monimuotoisuus kyllä... On myös luonnonlaitumia, ja niitä nyt kyllä häviää, jos ei tehdä mitään susiongelmalle. Eli kyllä tässä on tästä asiasta yhteisymmärrys, mutta miten ratkaistaan tämä ongelma tai nähdäänkö tätä ongelmana ollenkaan? — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Kiitos. — Edustaja Sillanpää.

16.23 **Pia Sillanpää ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Sudet ovat osa suomalaista luontoa. Susikannan hallitsematon kasvu on kuitenkin viime vuosina aiheuttanut vakavia ongelmia erityisesti maaseudulla. Siksi tämä susiongelma on ratkaistava, ja sekä metsästyskulttuurin että turvallisuuden näkökulmasta on tärkeää, että pääsemme rajoittamaan olemassa olevan susikannan kokoa.

Ihmiset ovat alkaneet pelätä lasten koulumatkoja, sudet ovat tappaneet kotieläimiä, ja metsästyskoirien kimppuun on hyökätty. Jos alueella on havaittu susia, en usko, että yksikään vanhempi haluaisi lähettää omaa lastansa kävelemään yksin bussipysäkille tai kouluun pidempää matkaa tiedostaen mahdolliset riskit.

Kannanhoidollinen metsästys on myös osa vastuullista riistanhoitoa, ja se perustuu tietoon ja valvontaan. Luotan täysin siihen, että Suomi on kykenevä pitämään huolta sekä luonnosta että ihmisten turvallisuudesta. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Viljanen.

16.24 **Eerikki Viljanen kesk** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Valiokunnan puheenjohtaja käytti äsken puheenvuorossaan terminologiaa, että ”en ihan hirveästi pidä siitä”. Voisin siteerata valiokunnan puheenjohtajaa tältä osin, että en ihan hirveästi pidä siitä, että täällä nyt syytetään keskustaa sudenmetsästyksen viivyttämisestä, koska mehän nimenomaan pyrimme tässä uudistuksen yhteydessä saamaan pidemmälle meneviä päätöksiä aikaiseksi, jotta asiat menisivät joutuisammin eteenpäin. Tähän liittyen kysyisin: ovatko muun muassa nämä Metsästäjäliiton ja MTK:n esittämät muutosesitykset tai mielipiteet tähän lainsäädäntöön liittyen teidän mielestänne sitten olleet viivyttämistarkoituksella tehtyjä? Ja kun ratakiskosta on puhuttu, niin kysyisin tämmöisen ratakiskokysymyksen: koska se sudenmetsästys nytten Suomessa sitten alkaa?

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Immonen.

16.25 **Tomi Immonen ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Täällä salissa on kuultu tänään keskusteluja sieltä vasemmalta laidalta, että erilaisia intressejä muun muassa pitäisi yhdistää suurpetojen kannanhoidollisessa metsästyksessä. On yksi intressi, jota ei yhdistellä mihinkään. Se on turvallisuus, maan turvallisuus. [Välihuuto vasemmalta] Rajavartiolaitos aloittaa sen maan rajoilta, Puolustusvoimat sotilaiden osalta ja poliisi kaduilla. Intressi nimeltä ”turvallisuus”, kun laitetaan vaahtosammuttimen kokoista lasta koulutaipaleelle pihasta, jossa on sudenjätkiä, on sen lapsen osalta se ensisijainen asia, joka katsotaan ensin. Sitten tulevat muut asiat.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Arvoisa puhemies! Tuossa valiokunnan mietinnön vastalauseessakin todettiin, että esitys ei pyri huomioimaan muita keinoja esimerkiksi vahinkojen ehkäisyssä kuin suurpetojen metsästyksen. Pitäisikö surullisenkuuluisien hanhipeltojen ohella osoittaa esimerkiksi susillekin omat metsät, jonne ne voidaan opastaa jollain ekologisella, kestäväällä tavalla? Mielestäni jokainen kotipihasta viety lemmikkikoira, metsällä menetetty metsästyskoira tai aitauksessa kappaleiksi revitty lammas kertoo ihan toista tarinaa: onko kyse ekologisesti ongelmasta vai ei?

Kiitos hallitukselle tästä valmistelusta.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Hänninen.

16.26 **Juha Hänninen kok** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvokas puhemies! On tärkeää, että metsästystä voidaan jatkossa tehdä harkiten, hallitusti ja tavalla, joka huomioi taloudelliset, sosiaaliset ja alueelliset erityispiirteet. Samalla tulee turvata lajien suojelutaso. Nyt tehtävät muutokset mahdollistavat tämän kokonaisuuden paremman yhteensovittamisen.

Erityisen tärkeää on, että laissa nyt selkeytetään poikkeuslupien edellytyksiä sekä hyödynnetään hoitosuunnitelmia, joiden avulla voidaan ennakoida ja arvioida kannan kokoa ja kannanhoidollisen metsästyksen vaikutuksia. Näin varmistamme, että ratkaisut eivät perustu vain yksittäisiin havaintoihin vaan laajempaan ymmärrykseen.

Kannatan hallituksen erinomaista esitystä. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Täällä on vielä neljä pyydettyä vastauspuheenvuoroa, ja mikäli sen jälkeen valiokunnan puheenjohtaja haluaa kommentoida, niin annan hänelle vastauspuheenvuoron, ja sitten mennään puhujalistaan. — Edustaja Strandman.

16.27 **Jaana Strandman ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Suurpetojen kannanhoidollinen metsästys on välttämätöntä suomalaisen maaseudun elinvoiman ja ihmisten turvallisuuden kannalta sekä suurpetojen ihmisarkuuden säilyttämiseksi. Sudet, karhut ja ilvekset kuuluvat Suomen luontoon, mutta on tunnustettava tosiasiat suurpetokantojen lisääntymisestä. Niille ei löydy luontomme ravintoketjussa saalistajaa, joten ihmisen on puututtava niiden määrään. Metsästäjät pitävät suurpetokannat hallinnassa, kun heille tässä salissa saadaan lainmukaiset oikeudet.

Tämä lakiesitys on kannatettava, ja se on vihdoinkin saatu valiokunnassa käsiteltyä ja tuotua tänne saliin, jotta elokuussa 2025 karhunmetsästys voidaan aloittaa ja myöhemmin suden ja ilveksen. Suden suojelustatuksen muutos EU:ssa tulikin juuri sopivaan aikaan.

Ihmettelen suuresti keskustan vastalauseesta asiaan. Heillä on ollut edellisillä hallituskauksilla maa- ja metsätalousministerin salkut, ja he eivät ole tätä saaneet aikaiseksi, ja nyt kun tämä on tuotu tänne, niin se ei käy, vaan vedotaan viitearvoihin ja tulkintoihin.

Arvoisa puhemies! [Puhemies koputtaa] Suurpetokantoja tulee hallita suunnitelmallisesti ja paikalliset olosuhteet huomioiden. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Lahdenperä.

16.28 **Milla Lahdenperä kok** (vastauspuheenvuoro): Kiitos, arvoisa puhemies! Haluaisin osaltani vielä muistuttaa erityisesti vasemmistoliiton edustajille siitä tosiasiaista, että

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

esimerkiksi Varsinais-Suomessa on tällä hetkellä yksi Suomen tiheimmistä susialueista. Silloin on kysymys siitä, että meillä ei ole mitään laajoja erämaa-alueita, missä sudet olisivat, vaan lähtökohtaisesti ne ovat päivittäin pihoissa, koulureiteillä, luontopoluilla, taajama-alueilla. Näin ollen se turvattomuus, mistä täällä juuri on puhuttu, on varsin suurta, [Petri Hurun välihuuto] ja tämä keskustelu loukkaa osaltaan niitä ihmisiä, jotka asuvat Varsinais-Suomessa. Siellä asuu paljon ihmisiä, ja he kokevat päivittäin tätä niin sanottua suihkaa. Koulukyyteihin menee valtavasti pienillä kunnilla rahaa, niin että kyllä tämä lakiesitys on erittäin kannatettava.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Seppänen.

16.29 **Sara Seppänen ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! On tunnustettava, että hallittu kannanhoito on ainoa keino palauttaa ihmisarkuus näille pedoille ja ehkäistä vakavia vahinkoja ennalta. Kiitän valiokunnan puheenjohtaja Simulaa, ministeri Essayahia ja valiokuntaa perusteellisesta työstä ja pidän erityisen tärkeänä, että valmistelussa edetään viipymättä ja että suurpetojen kannanhoidollinen metsästys saa vakiintuneet ja oikeudellisesti kestävät puitteet.

Esitys huomioi EU:n luontodirektiivin. Nyt kun suden suojelustatus on siirtynyt tiukasti suojellusta suojelluksi, olemme tilanteessa, jossa on syytä valmistella pikaisesti säännösmuutokset suden rauhoituksen poistamiseksi. Hallitus onkin sitoutunut tuomaan nämä muutokset eduskunnan käsittelyyn heti syksyn 2025 istuntokauden alussa.

Kansalaisille tämä viestii, että eduskunta kuulee maaseudun ääntä eikä jätä heitä yksin petopaineen alle. On myös suden, Suomen luontoon kuuluvan pedon, etu, että ihmisarkuus palautetaan.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Mäenpää.

16.31 **Juha Mäenpää ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa rouva puhemies! Ajattelin, että pidän puheeni mahdollisimman lyhyenä, mutta tuolta vasemmistosta kuitenkin sen verran tuli tämmöistä puhetta, että tämä on luontovastaista. Tämähän ei ole millään tavalla luontovastaista.

Kannanhoidollisella metsästyksellä suojellaan kotieläimiä ja erityisesti lapsia. Jollakin lailla tulee ikävä viime kaudella salissa ollutta vasemmiston edustaja Markus Mustajärveä. Hän varmaan olisi tiennyt sen vähän laajemman näkökulman tähän, mitä tällä suojelulla tai kannanhoidollisella metsästyksellä tarkoitetaan. On todella hyvä, että tämä asia etenee nyt, ja haluan kiittää hallitusta siitä, [Puhemies koputtaa] että ovat tehneet parhaansa tämän kannanhoidollisen metsästyksen eteenpäinsaattamiseksi.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Simula.

16.32 **Jenna Simula ps** (vastauspuheenvuoro): Arvoisa puhemies! Alkuun täytyy kiittää värikkästä keskustelusta. Välillä täällä päästään vielä tälleen ilta-aikaankin debatoimaan värikkästä.

Mutta selvennyksenä sanottakoon nyt tähän, että keskustahan ei esitä tässä omassa vastalauseessaan enää niitä viitearvoja suoraan lukuina lakiin. Eli edustaja Kettunen oli harhateillä senkin osalta. [Anne Kalmari: Ei, ne on esitetty jo!] Te esitätte perusteita, mutta te

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

unohdatte sieltä sen toisen tavan, jota nyt on käytetty siihen karhun viitearvon määrittelyyn, eli se on siltä osin epäkelpo. Ja muutenkaan niitä viitearvoja ei voi hatusta vaan ottaa. Niiden täytyy valitettavasti kuitenkin olla sen EU-ohjeistuksen mukaiset, mutta siitä huolimatta siinä voidaan käyttää sitä poliittista harkintaa, ja sitä todellakin tullaan käyttämään.

Susi siirtyy 41 §:stä 37 §:ään, joten edustaja Kalmarin väitteet siitä, että asia olisi voitu hoitaa tässä samassa rytkäkässä jo nyt, eivät pidä paikkaansa. Se hoidetaan heti alkusyksystä. Kun te tiedotte, että susijahti siirtyy hamaan tulevaisuuteen, niin se mielestäni on juuri sitä epäluottamuksen synnyttämistä ja pahentamista [Puhemies koputtaa] sinne metsästäjien suuntaan, kun se ei pidä paikkaansa. [Anne Kalmari: Laki oli auki, kyllä!] Kun laki on läpi alkusyksystä, kun se tänne tuodaan ja saadaan läpi, [Puhemies: Aika!] niin sitten tavoite on, että mahdollisimman pian päästään sinne susijahtiin. Se on tavoitteena.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Ja sitten varsinaiseen puhujalistaan. — Edustaja Hänninen, olkaa hyvä.

16.34 Juha Hänninen kok: Arvoisa puhemies! Käsittelemme tänään lakiesitystä, joka on merkittävä askel eteenpäin suomalaisen suurpetopoliitiikan selkeyttämisessä ja ajantasaisuutamisessa. Kyseessä on esitys, jolla päivitetään metsästyslain 41 §:ää ja mahdollistetaan kannanhoidollinen metsästys entistä selkeämmin ehdoin. Tämän uudistuksen tarpeellisuudesta ei ole epäselvyyttä. Suurpetojen, erityisesti karhun ja suden, kannat ovat kasvaneet merkittävästi. Tämä on aiheuttanut huolta, jopa pelkoa, kansalaisissa. Metsästyslain päivityksellä tuodaan toimivammat puitteet näihin tilanteisiin puuttumiseksi. Suomalaista yhteiskuntaa ei saa ajaa pelkoon, vaan toimiin on ryhdyttävä ennakoitavasti.

Arvoisa rouva puhemies! On tärkeää, että metsästystä voidaan jatkossa tehdä harkiten, hallitusti ja tavalla, joka huomioi taloudelliset, sosiaaliset ja alueelliset erityispiirteet. Samalla tulee turvata lajien suojelutaso. Nyt tehtävät muutokset mahdollistavat tämän kokonaisuuden paremman yhteensovittamisen. Erityisen tärkeää on, että laissa nyt selkeytetään poikkeuslupien edellytyksiä sekä hyödynnetään hoitosuunnitelmia, joiden avulla voidaan ennakoida ja arvioida kannan kokoa ja kannanhoidollisen metsästyksen vaikutuksia. Näin varmistamme, että ratkaisut eivät perustu vain yksittäisiin havaintoihin vaan laajempaan ymmärrykseen.

Arvoisa rouva puhemies! Haluan tässä yhteydessä kiittää maa- ja metsätalousvaliokuntaa huolellisesta ja perusteellisesta mietinnöstä. Valiokunta on arvioinut esityksen vaikutuksia monesta näkökulmasta, myös turvallisuuden ja poliisin resurssien kautta. Tämä on ollut tärkeä osa käsittelyä. Erityisesti valiokunnan lausumaehdotukset ansaitsevat kiitoksen. On perusteltua, että suden rauhoituksen poistamiseen liittyvät lainsäädäntöhankkeet tuodaan omana kokonaisuutena vasta syysistuntokauden alussa käsittelyyn, samoin valiokunnan vaatimus siitä, että metsästyslain selkeyttä parannetaan ja kannanhoidolliselle metsästykselle luodaan pysyvä toimintaympäristö ja vastuullista ja tulevaisuuteen katsovaa lainsäädäntötyötä.

Arvoisa rouva puhemies! Tässäkin esityksessä kyse on turvallisuudesta. Kyse on siitä, että lasten ei tarvitse pelätä koulumatkallaan eikä karjanomistajien tarvitse menettää elinkeinoaan. Suurpetopoliitikassa on lainsäädäntö tuotava tähän päivään.

Kannatan lämpimästi esitystä ja sen nopeaa voimaantuloa. — Kiitos, arvoisa rouva puhemies.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Honkasalo.

16.37 **Veronika Honkasalo vas:** Arvoisa puhemies! Vasemmistoliitto ei voi kannattaa esitystä metsästyslain 41 §:n muuttamisesta. Esityksellä tavoitellaan yksinomaan metsästyksen edistämistä ja sivuutetaan luonnon monimuotoisuuden suojeluun liittyvät harkinnat.

Tämän lisäksi koko esityksen perusta on EU-oikeudellisesti ongelmallinen. Metsästykselle tulee voida osoittaa niin kutsuttu hyväksyttävä päämäärä EU:n luontodirektiivin mukaisesti. Tätä velvoitetta ei voida ministeriön asetuksella kiertää. On kestävämpää, että maa- ja metsätalousministeriölle annettaisiin valta määrittää metsästyksen tavoitteet ja jopa lajia koskevat suotuisan suojelutason viitearvot. Myös suotuisa suojelutaso on EU-oikeutta. Nyt päätöksistä, joiden tulee perustua parhaaseen tieteelliseen tietoon ja EU-oikeuteen, ollaan tekemässä poliittisia.

Arvoisa puhemies! Aidosti kestäväään suurpetopolitiikkaan tarvitaan kokonaisvaltaista tieteeseen nojaavaa lähestymistapaa, jonka laadinnassa on kuultu tasapuolisesti eri asiantuntijatahoja ja otettu huomioon eri intressit, myös luonnonsuojelu ja eläinten oikeudet. Hallituksen esitys ohittaa nämä perusvaatimukset. Suden osalta esitys on erityisen ongelmallinen. Susi on Suomessa yhä erittäin uhanalainen. Metsästyksen vapauttaminen tässä vaiheessa vaarantaa susikannan ja voi johtaa sen romahtamiseen.

Täysin käsittämätöntä, mistä ei tänään vielä täällä ole keskusteltu, on myös se, että hallitus niputtaa ilveksen yhteen — samaan kategoriaan — suden ja karhun kanssa. Ilves aiheuttaa vain vähän haittoja, ja sen sosiaalinen hyväksyttävyys on korkea. Ilveksen kannanhoidollinen metsästys halutaan mahdollistaa täysin spekulatiivisin perustein ilman mitään oikeita perusteita. Yksikään suurpedoista ei aiheuta ekologisia ongelmia, toisin kuin hallitus väittää ja monet edustajat täällä tänään. Päinvastoin niillä on ekosysteemeissään korvaamaton ekologinen rooli. Niiden kannat myös säätelevät itse itseään. Suurpetojen poisaolo aiheuttaisi monisäikeisiä ekologisia ongelmia, joita ei ihmistoiminnalla kyetä paikkaamaan.

Arvoisa puhemies! Kannatan edustaja Elon aiemmin tekemää ehdotusta käsittelyn pohjaksi.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Vornanen.

16.40 **Timo Vornanen tv:** Arvoisa rouva puhemies! Aivan ensiksi haluan kiittää kaikkia niitä tahoja, jotka ovat vaikuttaneet tämän tärkeän asian etenemiseen. Olette tehneet erittäin arvokasta työtä, ja sillä alueella, mistä tulen — Pohjois-Karjala, Itä-Suomi — tätä esitystä on odotettu erittäin kauan.

Sudet ja suurpedot eivät kuulu kotipihoihin, eivätkä ne kuulu lammasaitauksiin, se on aivan selvä asia. Moni elinkeinonharjoittaja, metsästäjä ja maaseudulla asuva on joutunut kärsimään liian pitkään heikosti toimivasta suurpetopolitiikasta. Suurpetojen kannanhoidollinen metsästys ei ole toiminut. Lupajärjestelmä on ollut jäykkä ja auttamattoman hidas. Järeätkään aitaukset eivät ole välttämättä tuoneet suojaa koti- ja tuotantoeläimille, joita suurpedot ovat vahingoittaneet ja tappaneet tuhatmäärin. Tilanne on ollut sietämätön myös metsästyskoirien omistajille, ja pitkään koulutettuja perheenjäseniä onkin joutunut jatkuvasti susien saaliksi ennätyskellisiä määriä.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Suurpetojen ihmisarkuus on vähentynyt, ja niitä on pyörinyt ihmisten kotipihoissa. Moni on joutunut aidosti pohtimaan, uskaltaako lapsia päästää yksinään ulos. Käytännössä vain aivan selvissä ja akuuteissa, ihmisten turvallisuutta uhkaavissa tilanteissa poliisi on voinut antaa lopetusmääräyksen. Monet riistahallinnon myöntämät poikkeusluvut suurpetojen kaatamiseen on torpattu oikeusistuinten toimesta.

Onneksi tänään käsittelemme lakiesitystä, joka muuttaa pelin henkeä oikeaan suuntaan — vihdoinkin siis hieman helpotusta sietämättömään tilanteeseen. Lakiesitys tarkoittaa myös alueellista tolkkua, sillä jatkossa huomioitaisiin, että suurpetotilanne on alueittain hyvin erilainen ja siten kantojen kokoa ja poikkeuslupien määrääkin on syytä tarkastella alueittain ympäri Suomen. Keskeistä on, että riistahallinto saa jatkossa lainsäädännöstä paremman selkänöjan poikkeuslupien perustelemiseen, jolloin niitä ei jatkossa järjestelmällisesti torpata oikeusistuimessa.

Viime aikoina asian tiimoilta on kuulunut myös muita erinomaisia uutisia, kun EU antoi hiljattain vihreää valoa suden suojeluaseman keventämiselle. Suden tiukka suojeluasema EU:ssa on ollut yksi keskeisimmistä esteistä suden metsästykselle.

Voin kuitenkin vakuuttaa, että vielä tarvitaan paljon työtä, jotta suurpetojen kannanhoidollinen metsästys saadaan aidosti toimimaan. Tämä lakiesitys ja mainitut EU-toimet ovat askeleita oikeaan suuntaan, mutta ne eivät ratkaise suurpetojen aiheuttamia ongelmia. Meiltä kaikilta, joille suurpetojen kannanhoidon [Puhemies koputtaa] onnistuminen on tärkeää, vaaditaan edelleen kärsivällisyyttä. — Kiitoksia, rouva puhemies.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kalmari.

16.44 **Anne Kalmari kesk:** Arvoisa rouva puhemies! Edustaja Vornanen tuossa lopetti siihen, että tarvitaan kärsivällisyyttä. Niin juuri, sitä tässä suurpetoasiassa tarvitaan. — Kiitoksia hallitukselle oikeansuuntaisista esityksistä, mutta tosiasiahan on, että ne ovat aivan riittämättömät. Näillä esityksillä ensi syksynä ei ala suden, ei ilveksen eikä myöskään karhun kannanhoidollinen metsästys koko Suomen alueella tihentymäalueilla. Olisin suonut, että tämä asia olisi hoidettu, koska sillä olivat eduskunnan lausumat pohjalla — ylin päätöksentekoelein kansalaisaloitteen pohjalta päätti, että näin pitää tapahtua. Kiitos, että yritettiin ottaa askelia, mutta edes hallitusohjelman kirjauksia ei vielä noudatettu. Toivon, että näihin asioihin vielä palataan, ja tässäkin esityksessä on hyviä lausumia, hyviä, hurskaita toiveita.

Suurpedot kuuluvat metsään, eivät pihapiiriin. Niitten luontainen ihmisarkuus on palautettava. Turvallisuutta maaseudulla tulee parantaa. Elinkeinon harjoittaminen ja kotieläinten laiduntaminen tulee mahdollistaa poistamalla petoja siellä, missä ne ovat ongelma. Poronhoitoa on pystyttävä harjoittamaan järkevällä tavalla ilman suurta porokuolleisuutta ja lisäkustannuksia esimerkiksi GPS-paikantimista. Ikiaikainen suomalainen metsästyskulttuuri, jossa koirat työskentelevät itsenäisesti etäällä ohjaajasta, on turvattava. Omaisuuden suojusta tulee voida huolehtia. Kannanhoidollisella metsästyksellä suurpetojen hyväksyttyvyys paranee. Maailmassa on 2 500 metsäpeuraa ja noin 300 000 sutta. Voimme suojella harvinaista metsäpeuraa kannanhoidollisella metsästyksellä.

Miksi sitten keskusta joutui jättämään vastalauseen tähän esitykseen valiokunnassa? Kyse on siitä, että tämä esitys ei ottanut huomioon niitä seikkoja, millä voisimme paremmin varmistaa oikeusasteissa kannanhoidollisen metsästyksen etenemisen.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Poikkeuslupapäätösten periaatteellinen lähtökohta puuttuu laista. Hallituksen esityksessä poikkeuslupien periaatteellinen lähtökohta on kytketty vain poikkeuslupaharkintaan ja kannanhoitosuunnitelmiin, vaikka luontodirektiivi ja Bernin sopimus edellyttävät huomioimaan laajemmin myös taloudelliset, sosiaaliset ja alueelliset erityispiirteet. Huomionarvoista on, että edes korkein hallinto-oikeus ei pidä esitettyä viittauskäytäntöä hyvän lainvalmistelutavan mukaisena. Periaatteelliselle lähtökohdalle tulisi säätää oma pykälänsä metsästyslakiin. Kannanhoitoalueiden ja poikkeuslupien säätelyn osalta olisi oikeampi tapa säätää alueet suoraan asetuksella, jolloin ne ohjaisivat suunnitelmia. Metsästyslain 41 §:n sanamuotoa olisi syytä täsmentää, jotta se vastaisi tarkasti tarkoitettua säätelyä kannanhoitoalueista.

Luontodirektiivin sanamuodosta käytetään epätarkkoja ilmauksia. Ne olisi tullut korjata tässä lainsäädännön yhteydessä. Elikkä meillä viitataan yksilöihin, jotka pitäisi selkeästi tunnistaa, kun direktiivi antaisi mahdollisuuden yksilöityihin eläimiin eli lauman poistamiseen, ja meillä ei tätä käytäntöä noudateta ihan tämän lainsäädännön sanamuotojen takia.

Mutta kaikista tärkein asia on se, että emme määrittäneet tässä lainsäädännössä suotuisan suojelutason viitearvoa. Sillä on se merkitys, että kun se voidaan poliittisesti säätää, niin oikeusasteet joutuvat totta kai noudattamaan Suomen lainsäädäntöä, aivan kuten edustaja Simula tuossa vallan kolmijako-opista sanoi, mutta jos sitä viitearvoa ei ole määritetty, silloin tietysti luontotutkijoiden ajatukset siitä, onko tämä suotuisaa vai ei, ovat vallan päällä.

Siksi, arvoisa puhemies, ehdotan, että käsittelyn pohjaksi otetaan vastalauseeseen 1 sisältävä lakiehdotus. Toivon, että kun tämä viitearvoasia ei nyt tässä laissa etene, niin se vielä määritellään jonain päivänä laissa, kuten muissakin maissa on tehty. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Rintamäki.

16.49 **Anne Rintamäki ps:** Arvoisa puhemies! Käsittelyssä oleva hallituksen esitys eduskunnalle laiksi metsästyslain 41 §:n muuttamisesta liittyy hallitusohjelmaan, jonka mukaan suurpetopolitiikkaa on hoidettava tavalla, joka huomioi myös sosiaalisen kestäkeyvyn. Suurpedoista aivan erityisesti susi on se, joka aiheuttaa kansalaisissa huolta. Sudet ovat aiheuttaneet valtavia tuhoja tappamalla koti- ja maatalouseläimiä, kuten koiria, nautoja, poroja ja lampaita, jopa hevostakin tuo peto on päässyt raatelemaan. Sudet ovat hakenneet koiria kotipihoista, ja metsästyskoiria on päätyneet suden suuhun. Susiainoista huolimatta lammaskatrasta on surutta raadeltu surullisin seurauksin. Taloudelliset tappiot ovat olleet välillä todella suuria puhumattakaan inhimillisistä kärsimyksistä, kun esimerkiksi perheen rakas lemmikki joutuu suden suuhun. Myös haja-asutusalueiden lasten turvallisuus koulumatkoilla on huolettanut, kun sudet ovat levittäytyneet lähemmäksi ihmisasukustusta. Moni jättää menemättä marjaan tai sieneen, jos alueella on nähty hukka. Itse ajattelen siten, että yhden suden saattaa aikuinen, terve ihminen saada kovalla metelillä luopumaan aikeistaan, mutta kun ne tulevat laumassa, ei siinä huuto paljon auta. Haja-asutusalueiden ihmisillä, joilla luonto ja luontokappaleet ovat lähellä, on jo pitkään ollut hätä ja usko koetuksella etenkin susien suhteen. Tarve kannanhoidolliselle metsästykselle on ollut selvä, mutta metsästystä ei ole voitu käynnistää poikkeuslupapäätöksistä tehtyjen valitusten sekä EU:n ja kansallisten tuomioistuinten, luontodirektiivin sekä metsästyslain 41 a §:n sisältämän poikkeussäännöksen suppean tulkinnan takia. Sitten kun suden siirto pykälästä toiseen saadaan tehtyä, suden ympärivuotinen rauhoitus poistuu.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Arvoisa puhemies! Suurpetojen aiheuttamiin ongelmiin on jo korkea aika puuttua. Myös karhun ja ilveksen kannanhoidollinen metsästys on viime vuosina estynyt säännönmukaisen valitusten ja poikkeuslupapäätösten täytäntöönpanon estämisen takia. Oman alueeni lehdessä oli taannoin otsikko ”Alavudella 12 eri karhuhavaintoa viikonloppuna”. Riistanhoitoyhdistyksen alueella laskettiin viime syksynä, että talviunille kävi viisi emokarhua pentuineen, emoilla yhteensä vähintään kymmenen pentua. Kannanhoidollisen metsästyksen etuna on, että suurpedoille tulee ihmisen pelko ja siten ne hakeutuisivat kauemmaksi ihmisistä. Suurpetojen käytös muuttuu nopeasti ihmistä pelkäämättömäksi ilman metsästystä, sillä niillä ei ole luontaisia vihollisia.

Arvoisa puhemies! Meillä on poliittisia voimia, jotka edelleen vastustavat suurpetojen kannanhoidollista metsästystä. On aivan pakko kysyä: kuinka vieraantuneita te olette maaseudun ihmisten arjesta? On täysin selvää, että täällä Helsingin keskustassa sudet tai karhut eivät tule vastaan, mutta tekisi aivan hyvää muuttaa hetkeksi itse asumaan alueelle, jossa esimerkiksi sudet ovat jokapäiväinen ongelma. Itse käyn Ähtärissä, jos tulee ylitsepääsemätön tarve nähdä susi.

Toukokuussa vuonna 2008 Vaasassa liikkui uroskarhu. Se oli aikaisin aamulla liikenteessä, ja poliisi antoi ihmisille kehotuksen pysyä sisätiloissa. Se oli muun muassa nousut päiväkodin aitaa vasten takajaloilleen ja nuuhkinut leikkipihaa. Lapset olivat olleet onneksi sisätiloissa ja heiluttaneet iloisesti ikkunasta nallelle. Koirien ja poliisien avulla karhua pyrittiin ohjaamaan pois taajamasta. Karhu säntäili vauhkoontuneena liikenteen seassa, mutta viimein metsästäjä onnistui kaatamaan sen. Siitä alkoi ankara spekulatio lehtien palstoilla, että oliko tuo helluusennäköinen nalle oikeasti pakko tappaa. Tiedä sitten, olisiko tuossakin pitänyt olla ensin uhri, ennen kuin reaalielämästä vieraantuneet olisi saatu ymmärtämään, mistä tässä asiassa oli kyse.

Ilves on kaunis mutta vaarallinen peto, jota en takapihalleni kaipaa. Ilveskanta on kasvanut Ylen artikkelin mukaan ja jopa kaksinkertaistunut kahdessa vuosikymmenessä. Sen katsotaan nyt olevan elinvoimainen laji, joten senkään kannanhoidosta ei tarvitse huolissaan olla.

Lopuksi tahdon kiittää vielä hallitusta tästä lakiesityksestä sekä maa- ja metsätalousvaliokunnan puheenjohtaja Simulaa mietinnön esittelystä. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kivelä.

16.54 **Mai Kivelä vas:** Arvoisa puhemies! Tämä hallituksen esitys metsästyslain muuttamiseksi on luontovihamielinen ja monella tapaa kestävä. Kuten tässä vastalauseessamme hyvin tuodaan esille, tämä esitys on yksipuolinen. Se keskittyy yksinomaan metsästyksen edistämiseen ja jättää luonnonsuojelun ja lajien suojelun eli kokonaisuudessaan biodiversiteettikysymykset huomiotta.

Käytännössä tässä yritetään nyt säätää lainsäädäntöä, joka toimii suoraan EU:n luontodirektiiviä ja sen tavoitteita vastaan, eli hallitus siis esittää, että metsästyksen päämäärän voisi jatkossa säätää maa- ja metsätalousministeriössä, siis poliittisesti asetuksella, mutta eihän näin voi edetä. Hyväksyttävä päämäärä on EU-oikeudellinen käsite, ei mikään ministeriön mielipide. Direktiiviä ei voi kirjoittaa uusiksi kansallisella asetuksella. Ja ketkä tästä päätöksenteosta halutaan jättää ulos? Luonnonsuojelujärjestöt, eläinsuojelijat, asian tuntijat, jotka voisivat tuoda tasapainoa tähän keskusteluun. Tutkittuun tietoon nojaami-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

nen puuttuu täysin. Sen sijaan tämä esitys on rakennettu metsästäjien näkökulmasta, ja tämä ei ole hyväksyttävää lainvalmistelua.

Arvoisa puhemies! Erityisen räikeästi tämän esityksen epäloogisuus näkyy suden kohdalla ja halussa aloittaa Suomessa erittäin uhanalaisen suden metsästys. On totta, että suden suojelua halutaan nyt laskea montaa kautta, mutta yhtä kaikki hallitus haluaa siis aloittaa Suomessa suden kannanhoidollisen metsästyksen, vaikka kanta on alle suotuisan suojelun eli kestävä tason. Luonnonvarakeskus on arvioinut, että kestävä susikanta olisi minimissään noin 500 yksilöä, ja nyt susia on vain noin 300. Tämä esitys ei siis nojaa asiantuntijoihin vaan on perusteetonta politikointia. Lajin elinvoimaisuutta ei kuitenkaan voi päättää poliittisesti, vaan sen on pohjauduttava asiantuntijoiden näkemykseen ja tutkittuun tietoon.

Ja vaikka suden tappaminen esitetään ratkaisuna, niin tutkimukset osoittavat muuta. Yleinen kohdistamaton tappaminen ei ole kestävä tapa vastata näihin mahdollisiin konflikteihin, päinvastoin hajotetut laumat voivat lisätä ongelmia. Sen sijaan ennaltaehkäisevät toimet, kuten suojaukset ja yhteiselon tukeminen, ovat tutkitusti tehokkaampia. On myös muistutettava, että meillä on jo olemassa poikkeusluvut vahinko- ja turvallisuusperustein.

Salametsästys ei myöskään ole loppunut metsästyksen sallimisella, vaan nämä molemmat tapahtuvat rinnakkain, eikä laitonta toimintaa muutenkaan voi perustella niin, että metsästys pitää muuttua lailliseksi, jotta salametsästys loppuisi. Tässä ei myöskään tarjota riittäviä säännöskohtaisia perusteluita, mikä heikentää tämän lain tulkittavuutta ja toimeenpanoa, eli tämä valmistelu ei myöskään täytä hyvän lainsäädännön vaatimuksia.

Lopuksi: kuten kaikki täällä ovat todenneet, suurpedot, myös susi, [Puhemies koputtaa] ovat osa Suomen luontoa, ja niiden säilyminen on meidän vastuullamme.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Strandman.

16.58 **Jaana Strandman ps:** Arvoisa rouva puhemies! Suurpetojen kannanhoidollinen metsästys on välttämätöntä suomalaisen maaseudun elinvoiman ja ihmisten turvallisuuden kannalta sekä suurpetojen ihmisarkuuden säilyttämiseksi. Suurpedoille ei löydy luontomme ravintoketjusta saalistajaa, ja siksi ihmisen on puututtava siihen.

Olen metsästäjänä valmiina aloittamaan karhunkaadon 20. päivä elokuuta tätä kuluva vuotta eli jo kolmen kuukauden kuluttua. Syksyllä 2025 tehdään myös työtä, että susi ja ilves saadaan metsästyksen kannanhoidollisesti ja tämän hallituskauden aikana.

Tämä vihdoinkin käsittelyssä oleva hallituksen esitys eduskunnalle metsästyslain muuttamisesta on erittäin hyvä. Esityksessä on kyse lain muuttamisesta siten, että sillä pyritään helpottamaan suurpetojen kannanhoidollista metsästystä. EU-tuomioistuimen ja korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisut ovat estäneet aiemmin käytössä olleet poikkeusluvut kannanhoidolliseen metsästyksen, koska hyväksyttävää päämäärää ei ole kyetty osoittamaan riittävän täsmällisesti. Lakimuutoksen tavoitteena on vahvistaa lainsäädäntöä siten, että kannanhoidollinen metsästys voisi jälleen alkaa. Keskeisin muutos on, että metsästyslakiin lisätään mahdollisuus ottaa lupaharkinnassa huomioon hoitosuunnitelmat ja niissä asetetut päämäärät alueellisesti. Maa- ja metsätalousministeriölle annetaan valtuus määrittellä nämä päämäärät asetuksella.

Me perussuomalaiset olemme johdonmukaisesti edistäneet sitä, että suurpetokantoja hallitaan suunnitelmallisesti ja paikalliset olosuhteet huomioiden. Olemme myös tuoneet vahvasti esille kasvaneiden suurpetokantojen aiheuttamat ongelmat ja vahingot, joita ovat

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

muun muassa susien tappamat metsästyskoirat, kotieläimet, lammastilallisten elinkeinoimen menetykset ja pikkuoppilaiden koulumatkojen turvattomuus. Me vaadimme, että kaatolupia myönnetään riittävästi ja päätöksenteossa kuullaan aidosti alueen ihmisiä, ei ainoastaan kaupunkikeskuksista käsin. Suomi on laaja maa, ja siksi myös suurpetopolitiikan on oltava paikallisiin olosuhteisiin sopivaa, ei EU:n vaan suomalaisten ehdoilla. Kasvatvat petokannat aiheuttavat huolta etenkin maaseudulla. Ihmisten pelkoja ei saa vähätellä.

Kannanhoidollinen metsästys on vastuullista luonnonvarojen hallintaa. Monilla alueilla sosiaalinen kantokyky on jo ylittynyt, ja pitkään jatkunut tilanne, jossa kansallista lainsäädäntöä ei ole saatu muutettua suurpetojen metsästyksen mahdollistamiseksi, on nakertanut monien uskoa järjestelmään ja viranomaisten kykyyn suojella kansalaisia susivahingoilta.

Arvoisa puhemies! Suurpetopolitiikassa tarvitsemme järkeä, vastuuta ja maalaisjärkeä. Suojelemisen rinnalla on uskallettava hallita kantoja, ihmisten elinkeinojen ja koko maaseudun elinvoimaa. Metsästäjät odottavat nyt, että tämä asia saadaan hoidettua. Karhukanta kasvaa voimakkaasti: nyt on varmistettava, että tehdään kaikki sen varmistamiseksi, jotta suurpetojen metsästys saadaan alkuun.

Juuri viime viikolla EU:ssa astui voimaan suden siirto EU:n luontodirektiivissä tiukasti suojellusta lajista suojelluksi lajiksi, ja tästä syystä edellytetään, että pikimmiten on aloitettava rauhoituksen poistamiseen liittyvät säännösmuutokset, jotka tuodaan eduskunnan käsittelyyn syksyn 2025 alussa.

Arvoisa rouva puhemies! Metsästäjät tekevät arvokasta työtä suurpetojen kannanhoidollisessa metsästyksessään. Metsästäjät ovat avainasemassa kanta-arvion määrittämisessä ja tutkimusaineiston keräämisessä, ja heidän kanssaan tulee tehdä vahvaa yhteistyötä. Metsästäjien kokemuksta, havaintoja ja näkemystä ei tule jättää tässä asiassa käyttämättä. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Jukkola.

17.02 **Janne Jukkola kok:** Kiitos, arvoisa rouva puhemies! Haluan antaa kiitoksen hallitukselle hyvin hoidetusta, päämäärätietoisesta vaikuttamistyöstä EU:n suuntaan. Euroopan parlamentin päätös muuttaa suden suojeluasema tiukasti suojellusta suojelluksi lajiksi on merkittävä linjamuutos. Se ei olisi syntynyt ilman määrätietoista ja faktoihin perustuvaa edunvalvontaa. Se työ nyt kyllä kannatti. Nyt Suomella on enemmän liikkumavaraa huomioida oma kansallinen erityistilanne, luonnon lisäksi myös ihmiset, kotieläimet ja ennen kaikkea turvallisuus, kuten edustaja Immonen aikaisemmassa puheenvuorossa mainitsi.

Suden tiukka suojelustatus on pitkään estänyt kannanhoidollisen metsästyksen. Tämä on tarkoittanut, että alueilla, joilla susikanta on kasvanut yli sietorajan, ei ole voitu toimia ennakoitavasti tai riittävän nopeasti. Nyt tämä muutos mahdollistaa jälleen kannanhoidollisen metsästyksen, mikä on tärkeää turvallisuuden, kotieläinten suojelun ja myös kansalaisen luottamuksen kannalta. Karhun kannanhoidollinen metsästys mahdollistuu tämän lain myötä syksyllä ja nyt käsittelyssä olevan esityksen mukaisesti. Suden osalta etenemme eri reittiä EU:n luontodirektiivin muutoksen myötä. Hallituksen esitys suden kannanhoidollisesta metsästyksestä on tarkoitus tuoda eduskuntaan syksyllä. Maa- ja metsätalousvaliokunta palaa tähän asiaan syyskaudella, kun esitys tuodaan käsittelyyn. Valiokunta on jo mietinnössään edellyttänyt, että hallitus valmistelee tämän perusteella tarvittavat muutokset metsästyslakiin.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Arvoisa rouva puhemies! Tämä on esimerkki siitä, kuinka johdonmukaisella vaikuttamisella voidaan saavuttaa ratkaisuja, jotka kunnioittavat niin luontoa kuin ihmisten arkea. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Antikainen.

17.05 **Sanna Antikainen ps:** Kiitos, arvoisa rouva puhemies! Meillä on nyt käsittelyssä hallituksen esitys, joka on tervetullut ja kauan odotettu askel järkevän suurpetopolitiikan suuntaan. Esitys metsästyslain 41 §:n muuttamisesta mahdollistaa kannanhoidollisen metsästyksen kääntymisen kohti toimivampaa ja nimenomaan kansalaisten arkea huomioon ottavaa politiikkaa.

Erityisesti susien kohdalla tilanne on karannut käsistä. Meillä on maaseudulla ihmisiä, jotka pelkäävät päästää lapsiaan bussipysäkille, sillä susia liikkuu pihoissa jopa keskellä päivää. Sudet raatelevat kotieläimiä hengiltä — lampaita, poroja, koiria — eikä voida puhua vain yksittäistapauksista vaan laajasta ja kasvavasta ongelmasta. Koiran kanssa metsästäminen, joka on monelle suomalaiselle elämäntapa ja osa kulttuuriperintöämme, on monilla alueilla käytännössä loppunut susien takia.

Karhunmetsästyskin on ollut Suomessa jäissä jo liian pitkään. Tämä johtuu siitä, että luonnonsuojelujärjestöt ovat valittaneet poikkeusluvista ja oikeus on kumonnut nämä luvat. Nyt metsästyslailla luodaan puitteet sille, että Riistakeskuksen myöntämät luvat kesäisivät valitukset. Esimerkiksi Romaniassa karhunmetsästyskielto johti ihmisten kuolemiin. Kysyn tämän lain vastustajilta ja näitä valituksia tehtailevilta luonnonsuojelijoilta: Tätäkö te haluatte? Kuinka monta ihmistä pitää kuolla Kehä kolmosen ulkopuolella, ennen kuin teitä alkaisivat kiinnostamaan heidän terveytensä, turvallisuutensa ja jopa henkensä? Ja eivätkö teitä kiinnosta lainkaan kaikki ne suden suuhun kuolleet koirat? Tätä Romanian kaltaista tilannetta ei yksinkertaisesti saa syntyä Suomeen. Siksi on toimittava ripeästi, sillä jo lyhyessä ajassa karhujen käytös näyttää muuttuneen ja ihmisarkuus on lähtenyt häviämään. Tämä on ollut nähtävillä omassa kotimaakunnassani Pohjois-Karjalassa varsinkin tänä keväänä. Siis tätä lakia vastustaville edustajille sanon: Tervetuloa Kehä kolmosen sisäpuolelta kuulemaan oman kotimaakuntani ihmisten ahdinkoa. Toki ei tarvitse tulla Pohjois-Karjalaan asti, vaan lähempänäkin tämä ongelma on todellinen, mutta jos haluaa tulla Pohjois-Karjalaan, niin saa tulla — ja tämä kutsu on muuten aito kutsu.

Arvoisa puhemies! Tämä hallituksen esitys toteuttaa hallitusohjelmaa ja sen tavoitteita suurpetopolitiikan osalta, mutta ennen kaikkea se toteuttaa oikeudenmukaisuutta suomalaisessa yhteiskunnassa. On hyvä, että päätösvaltaa palautetaan sinne, minne se kuuluu, suomalaisille itselleen. Meidän on voitava säätää lakeja, jotka pitävät huolta kansalaisten oikeudesta elää turvallisesti. Perussuomalaiset ovat aina ajaneet sosiaalisesti ja taloudellisesti kestävästä suurpetopolitiikkaa. Tämä esitys on askel kohti käytännönläheistä, reilua ja vastuullista metsästyslainsäädäntöä. Hallitusta voi kiittää siitä, että se osoittaa tukensa niille suomalaisille, joiden elämää susikannan ja muiden suurpetojen kasvu on jo liian pitkään vaikeuttanut.

Arvoisa puhemies! Valiokunnan mietinnön ponnet ovat tärkeä osa päätöksentekoa. Tässä kohtaa niitä on kolme:

1. ”Eduskunta edellyttää, että EU:n luontodirektiivin muuttamisesta aiheutuvat suden rauhoituksen poistamiseen liittyvät säännösehdotukset tuodaan eduskunnan käsittelyyn heti vuoden 2025 syysistuntokauden alussa.”

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

2. ”Eduskunta edellyttää, että maa- ja metsätalousministeriö valmistelee viipymättä tarvittavat metsästyslain teknistä laatua ja selkeyttä palvelevat muutokset.”

3. ”Eduskunta edellyttää, että maa- ja metsätalousministeriö seuraa metsästyslainsäädännön toimivuutta ja jatkaa työtä sen eteen, että kannanhoidolliselle metsästykselle luodaan vakiintuneet puitteet.”

Suomeksi: Susiasia etenee vielä askeleen eteenpäin ensi syksynä EU:n liitesiiiron vuoksi. Yleisesti tämän lain toimivuutta seurataan ja siihen tehdään tarpeen vaatiessa muutoksia.

Kiitos hallitukselle, ministerille ja maa- ja metsätalousvaliokunnan puheenjohtajalle sekä maa- ja metsätalousvaliokunnan hallituspuolueiden edustajille. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Rasinkangas.

17.10 **Merja Rasinkangas ps:** Arvoisa rouva puhemies! Käsittelemme hallituksen esitystä sekä maa- ja metsätalousvaliokunnan mietintöä metsästyslain muuttamisesta. Esityksellä pyritään helpottamaan suurpetojen kannanhoidollista metsästystä suden, karhun ja ilveksen osalta. Esitys tulee todella tarpeeseen, koska nykytila suurpetojen osalta on karmiva. Kannat vain suurenevat, ja petojen ihmisarkuus on tipotiessään. Jo nyt petokantojen kasvu on johtanut raadeltuihin lammaskattraisiin, ja metsästyskoiria ja ihmisten rakkaita lemmikkejä on joutunut suurpetojen uhriksi, eli esimerkiksi sudet ovat tappaneet kylmästi koiria.

Arvoisa puhemies! Petopolitiikassa on siis menty suojelu edellä aivan liian pitkään, ja ongelmat petoalueilla ovat kasvaneet valtaviksi. Poronhoitoalueella vahinkoja tulee enenevässä määrin, ja pedot ovat ajautuneet jopa poroaitauksiin tappaen poroja. Myös vasomassa olleiden porojen vasahävikki on suuri vasojen joutuessa petojen suuhun. Mielestäni tässäkin asiassa kannanhoidollinen metsästys tulisi nähdä enemmän ennalta ehkäisevänä toimenpiteenä ja huoltovarmuuden kannalta tärkeänä. Uskon kannanhoidollisen metsästyksen vähentävän myös salametsästystä ja suurpetoihin kohdistuvaa pelkoa ja vihaa, jonka nykyinen tiukka suojelutaso on ymmärrettävästi luonut.

Nykyinen tiukka suojelulainsäädäntö suorastaan antaa petojen tehdä vahinkoja, jotka sitten aiheuttavat yhteiskunnalle turhia taloudellisia haittoja ja kustannuksia. Elinkeinonharjoittajan kannalta vahinkojen haitat ovat merkittäviä ja korvauskäytänteet ovat hitaita. Tämä aiheuttaa porotaloudessa luonnollisesti ahdinkoa päivittäisessä arjessa. Välillä kun on kuunnellut kannanhoidollisen metsästyksen vastustajia, on kuulostanut siltä kuin maa-seudun elinkeinolla ei olisi minkäänlaista merkitystä eikä ihmisten turvallisuudella ja lemmikeillä mitään arvoa.

Arvoisa puhemies! Tämän esityksen käsittelyn aikaan astui voimaan suden liitesiiro EU:n luontodirektiivissä tiukasti suojellusta lajista suojelluksi lajiksi. Tästä syystä valiokunta edellyttää mietinnössään, että pikimmiten on aloitettava suden rauhoituksen poistamiseen liittyvät säännösmuutokset, jotka tuodaan eduskunnan käsittelyyn jo syksyn 2025 alussa.

Maa- ja metsätalousvaliokunnassa on tehty tähän hallituksen esitykseen kolme tärkeää lausumaehdotusta, jotka tukevat perussuomalaisten tavoitteita suurpetojen kannanhoidollisen metsästämisessä mahdollistamisessa. Lausumilla edellytetään suden rauhoituksen säännösmuutoksen lisäksi, että maa- ja metsätalousministeriö valmistelee viipymättä tarvittavat metsästyslain teknistä laatua ja selkeyttä palvelevat muutokset sekä seuraa metsäs-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

tyslainsäädännön toimivuutta ja jatkaa työtä sen eteen, että kannanhoidolliselle metsästykselle luodaan vakiintuneet puitteet.

Arvoisa puhemies! Kiitos ministereille ja valiokunnan puheenjohtajalle asian valmistelusta. Vihdoin on sellainen hallitus, jonka aikana saadaan edistettyä kannanhoidollista metsästystä. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Suhonen.

17.14 Timo Suhonen sd: Kiitos, arvoisa rouva puhemies! Tässä ensimmäisessä käsittelyssä olevassa esityksessä eduskunnalle laiksi metsästyslain muuttamisesta on kyse siitä, että suurpetojen kannanhoidollinen metsästys turvattaisiin lainsäädännöllä ja että jo aloitettua työtä kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistamiseksi jatketaan eduskunnan päätöksen mukaisesti. Kannatan hallituksen esitystä metsästyslain muuttamiseksi. Tämä lakimuutos on tärkeä askel tilanteessa, jossa suurpetojen kannan hallinta on tullut paikoin tärkeäksi myös ihmisten turvallisuuden näkökulmasta. Tilanne on ollut huolestuttava erityisesti Itä-Suomessa, missä ovat sudet ja karhut yhä useammin liikkuneet pihossa, koulujen läheisyydessä ja taajamien reunamilla. Nämä eivät ole enää yksittäisiä havaintoja vaan lähes arkipäiväistyvä ilmiö, joka herättää aiheellista huolta paikallisissa asukkaissa.

Nykyinen tilanne on kiristänyt myös paikallisten asukkaiden luottamusta viranomaistoimintaan. Lakimuutos, joka selkeyttää ja sujuvoittaa suurpetojen kannanhoidollista poikkeuslupakäytäntöä, antaa viranomaisille ja kansalaisille keinot hallita tilannetta ennen kuin ongelmat eskaloituvat enemmän vakaviksi turvallisuusriskeiksi. Tiedossa on valitettavasti myös se, että esimerkiksi suurriistavirka-apu on itäisessä Suomessa lähes lakannut johtuen suurpetotilanteesta — tilanteesta, jossa metsästyskäytössä olleita koiria on menetetty suden suuhun. Samoin hirvenmetsästys on kärsinyt, koska metsästyskäytössä olleita koiria ei ymmärrettävästä syystä uskalleta päästää enää metsään.

Arvoisa rouva puhemies! Kannanhoidollinen metsästys ei ole suurpetovastaisuutta vaan osa vastuullista luontopolitiikkaa, jossa otetaan huomioon niin luonnon monimuotoisuus kuin ihmisten arki, turvallisuus ja elinkeinot. Esitetty lakimuutos ei poista suojelua vaan tuo hallintaan joustavuutta ja ennakoivuutta.

Kannatan lämpimästi lakimuutosta ja uskon, että se palauttaa tasapainoa ihmisten ja suurpetojen rinnakkaiseloon erityisesti Itä- ja Pohjois-Suomen kaltaisilla alueilla, missä ongelmat ovat konkreettisia ja kasvavia. — Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Polvinen.

17.16 Mikko Polvinen ps: Arvoisa rouva puhemies! On erittäin lämmittävää, että suurpetopolitiikkaan liittyviä lakeja täällä eduskunnassa säädetään. Tällaisia esityksiä on odotettu tällä vuosituhannella 2000-luvun alusta jo lähes neljännesvuosisata, ja nyt tämä hallitus pääsee tuumasta toimeen. Tässä on ensimmäinen esitys siitä, kuinka hallitus laittaa täytäntöön sellaisia maaseudun unelmia, mitä ollaan kauan odotettu. Kiitos tälle hallitukselle ja kiitos maa- ja metsätalousvaliokunnalle asioitten järjestelystä sekä vastuuministeri Essayahille siitä, että asiat etenevät.

Arvoisa puhemies! Käsittelyssämme oleva hallituksen esitys on keskeinen askel kohti järkevämpää ja oikeudenmukaista suurpetopolitiikkaa. Esitys tuo metsästyslain 41 §:ään muutoksen, joka mahdollistaa suurpetojen kannanhoidollisen metsästyksen tavalla, joka

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

kestää oikeudenmukaisesti ja oikeudellisesti mutta myös ennen kaikkea ottaa huomioon ihmisen arjen ja alueellisen todellisuuden. Kyse on siitä, voivatko suomalaiset ihmiset elää turvassa kotipihoillaan. Kyse on siitä, saadaanko suurpetokantojen hallintaan takaisin järki ja vastuu vai jätetäänkö ne yksin oikeussalien ja ideologian varaan.

Usein näyttää siltä, niin kuin tänäänkin kuultiin, että Kehä kolmosen sisäpuolelta ei täysin ymmärretä, millaista arkea me Kehä kolmosen ulkopuolella elämme: siellä, missä lapsi ei kävele kouluun, koska hänelle järjestetään kyyti — ei mukavuussyistä, vaan siksi, että karhu tai susi on nähty edellisenä iltana pihassa; siellä, missä kotieläimet eivät ole harrastus vaan osa toimeentuloa, ja pedon hyökkäys tarkoittaa tuhansien eurojen menetystä. Mutta kun näistä asioista puhutaan eduskunnassa, ne leimataan sieltä vihervasemmalta laidalta usein hysteriaksi tai pelon lietsomiseksi. Meidän poliitikkojen ja maaseudun ihmisten huoli mitätöidään. Meille maaseudun ihmisille sanotaan, että pitää vain oppia elämään luonnon ehdoilla, opetelkaa sitä. Se on meidän mielestämme loukkaavaa, ja se on irti todellisuudesta.

Suojelu on tärkeää, mutta myös ihmisellä on oikeus omaan elinympäristöönsä. Suomi ei saa olla maa, jossa suurpedot määrittelevät, mihin ihminen voi mennä, milloin lapset voivat ulkoilla tai miten metsästyskulttuuri säilyy elävänä.

Arvoisa rouva puhemies! Esityksessä annetaan maa- ja metsätalousministeriölle valtuus säätää asetuksella poikkeuslupien päämäärästä, alueellisista tarkasteluista ja suotuisan suojelun viitearvoista. Tämä ei ole uhka luontodirektiiville, tämä on keino täyttää sen ehdot tarkasti ja juridisesti kestävästi. On myös tärkeää nostaa esiin biologinen todellisuus. Karhukanta on viime vuosina kasvanut yli 2 000 yksilöön, ja suden reviirien määrä on korkeampi kuin koskaan aiemmin nykyaikana. Ilveskanta on samalla tasolla kuin koskaan ennen EU:n aikana, silti suurpetojen kannanhoidollinen metsästys on pysäytetty käytännössä kokonaan. Tässä olisi myös selityksen paikka edellisten hallitusten toimista. Miksi? Koska oikeuskaan ei ole hyväksynyt päämäärää poikkeusluville, niitä ei ole yksilöity riittävästi ja lainsäädäntötyötä ei edellisten hallitusten toimesta ole tehty. Nyt tämä hallitus korjaa tämän asian.

On myös huomionarvoista, että Suomessa elää vähemmän metsäpeuroja kuin maailmalla uhanalaiseksi luokiteltuja lumileopardeja. Kysyin tänään tästä asiasta vasemmistolta kommentteja täällä salissa, mutta en niitä saanut siitä, miksi lumileopardeja harvinaisempi laji eli metsäpeura, suomenpeura, ei ole heille tärkeä eläin siinä missä susi, joita rajan toisella puolella on kymmeniätuhansia. Tämä metsäpeura, alkuperäinen suomalainen laji, on jäämässä siis suden suojelun jalkoihin. Suden ehdoton suoja uhkaa metsäpeuran vasomista, elämistä ja koko lajin säilymistä Suomessa ja maapallolla. Siitä huolimatta vihreä ideologia on valmis suojelemaan sutta millä hinnalla hyvänsä. Se ei kysy, mitä se maksaa alueelliselle luontokadolle tai suomalaiselle eläinkannalle. Kyse ei ole enää luonnonsuojelusta vaan yhdestä lajista, joka on nostettu kaiken muun yläpuolelle. Metsäpeura, koira, lammas, kotieläin tai lapsen koulutie eivät paina mitään, jos suojeluun suhtaudutaan ideologisesti eikä tasapainoisesti.

Arvoisa rouva puhemies! Meillä ei ole varaa politiikkaan, jossa direktiivin tulkinta menee kaiken edelle tai suojelu menee kaiken edelle, myös alueellisen hyvinvoinnin ja turvallisuuden edelle. On täysin kohtuullista, että poikkeuslupia voidaan myöntää alueellisesti, kunhan niiden vaikutukset perustellaan tieteellisesti ja suojelun taso säilyy.

Korkein hallinto-oikeus on todennut, ettei ole poissuljettua, että sosiaalisista syistä, kuten karhukannan tihentymisen aiheuttaman ongelman takia, poikkeus voisi olla sallittu.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Tämän esityksen ytimessä on juuri tuo: tuoda päätöksentekoon laillinen väline, jolla ihmiset saadaan takaisin osaksi luontopolitiikkaa.

Arvoisa rouva puhemies! Tämä lakiesitys ei ole siirtymistä ääripäästä toiseen, vaan tämä on tasapainottava korjausliike, joka palauttaa hallinnan, vastuullisuuden ja oikeudenmukaisuuden suurpetopolitiikkaan. Perussuomalaiset kannattavat tätä esitystä, ja me teemme sen niiden ihmisten puolesta, joiden ääni on liian usein unohdettu Kehä kolmosen ulkopuolelle.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Immonen.

17.22 Tomi Immonen ps: Arvoisa rouva puhemies! Vihdoinkin, ajattelee moni metsästäjä, marjastaja ja luonnon parissa aidosti elävä ihminen. Vihdoinkin metsästyslakiin on tarkoitus tehdä muutoksia ja puuttua suurpetojen ihmisarkuuden vähentymisestä ja hallitsemattomasta lisääntymisestä aiheutuviin haittoihin. Suurpetojen voimakkaasti kasvanut määrä ihmisasutuksen läheisyydessä vaikuttaa jo nyt maaseudulla lasten koulukyytien järjestämiseen.

Täällä Helsingissä asuva kaupunkilaisluonnonsuojelija ei voi tietenkään helposti ymmärtää kannanhoidollisen metsästyksen tarvetta, kun hänen matkallaan lähikahvilaan se ainoa kosketuspinta elävään luontoon on talonmiehen istuttamat ruusut ja tulppaanit pihaan betoniruukussa. Mutta valinta on sekin, että vihreiden ajatus on, että susia suojellaan ja samalla hyväksytään se, että puolustuskyvyttömät lampaat saadaan repiä kappaleiksi susilauman opettaessa nuorimpia jäseniään metsästämään. Sitä onkin kätevä harjoitella aitaukseen vangituilla puolustuskyvyttömillä kotieläimillä. Tähänkin asiaan ollaan siis nyt tekemässä muutosta.

Tilanne on ollut jo pitkään huono, ja siitä arveluttava ansio kuuluu täällä salissa vihreille ja vasemmistolle, jotka valikoiden päättävät, minkä eläimen elämä on tärkeämpi kuin toisen. Lampaan tai koiran elämä ei ole merkityksellinen, vaan eri oikeusasteisiin eläinsuojeluaktiivit tehtailevat valituksia niistä metsästysluvista, joilla suurpetojen määrää olisi voinut pitää järkevissä rajoissa. Esimerkiksi Pohjois-Karjalan alueella poliisin määräämät karhun karkotukset kolminkertaistui edellisvuosien aikana. Poliisin tekemien suden karkotuspäätösten määrä lähes kaksinkertaistui viime vuonna sitä edeltäneeseen kolmeen vuoteen verrattuna.

Kaikki suurpetokannat ovat vahvistuneet Suomen EU-jäsenyyden aikana. Karhu- ja ilveskantojen vahvistuminen on jatkunut myös aikana, jolloin lajeihin on jo kohdistunut kannanhoidollista metsästystä. Hallituksen esityksessä todetaan, että nykyisellä kasvuvauhdilla Suomen karhukanta tulee todennäköisesti kaksinkertaistumaan seuraavan seitsemän—kahdeksan vuoden aikana, jollei kannanhoidollista metsästystä voida jatkaa.

Suurpedoista tehdyt pihahavainnot lisääntyivät viime vuonna yli 60 prosentilla sitä edeltäneestä vuodesta, tosin yllättäen eivät täällä Helsingissä, jossa kaikkein suurimpaan äänneen suurpetoja puolustetaan. Mutta uskallan väittää, että muualla Suomessa maaseudulla asuvat tai kesämökkeilijät eivät halua omasta kotipihastaan löytää yöllisiä suden tai karhun jälkiä lähettäessään lapsiaan koulutielle.

Valiokunnan asiantuntijakuulemisissa on tuotu esille, ettei poliisilla ole riittävää resursseja suurpetotehtävien itsenäiseen hoitamiseen. Vaikka hallitus panostaakin resursseja poliisin toimintaan, kuuluu poliisin keskittyä pitämään katumme turvallisina katujengeiltä ja jättää suurriistavirka-apu eli SRVA-toiminta alan ammattilaisille. SRVA-toiminnassa on

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

mukana 30 000 metsästäjää, joille toiminta on entuudestaan tuttua, harjoiteltua ja ammattimaista. Valituskierteet suurpetojen metsästys- ja kaatoluvista ovat aiheuttaneet osaltaan sen, että useat riistanhoitoyhdistykset ovatkin nyt irtisanoneet suurriistavirka-aputoimintaa koskevia sopimuksiaan. SRVA-toimintaa tulee jatkossa tukea paremmin, ja siihen osallistuville on annettava riittävät toimintaedellytykset. Lisäksi tulee tunnustaa, että metsästäjät tekevät silloin työtä kaikkien turvallisuuden parantamiseksi.

Arvoisa puhemies! Valiokunnan mietinnön vastalauseessa todetaan, ettei esitys pyri huomioimaan mitään muita keinoja esimerkiksi vahinkojen ehkäisyssä kuin suurpetojen metsästyksen. Pitäisikö surullisenkuuluisien hanhipeltojen ohella osoittaa esimerkiksi süllekin omat metsät, jonne vihreät ja vasemmisto sitten näitä susia lempeästi opastavat jollain ekologisesti kestäväällä tavalla? Vastalauseessa myös todetaan, ettei yksikään suurpeudoista aiheuta ekologistia ongelmia. Olen eri mieltä. Mielestäni jokainen kotipihasta viety lemmikkikoira, metsällä menetetty metsästyskoira tai aitauksessa kappaleiksi revitty lammas kertoo ihan toisenlaista tarinaa siitä, oliko kyseinen suurpeto ekologinen ongelma sen kohteeksi joutuneelle perheelle.

Edellinen hallitus ei tällaista asiaa olisi koskaan saanut aikaiseksi. Kiitos tälle hallitukselle ja valiokunnalle tästä esityksestä.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kettunen.

17.27 Tuomas Kettunen kesk: Kunnioitettu rouva puhemies! Hallituksen ja hallituspuolueitten tahtotila on selkeä ja selvä muutettaessa suurpetopolitiikkaa tässä maassa, ja hyvä niin. Olemme tyytyväisiä siitä, että hallitusohjelman kirjaukset ovat asianmukaiset ja mietintökin on asianmukainen ja mietintöön kirjatut kolme lausumaakin ovat oikeanmukaisia. Mutta nähtäväksi sitten jää, miten käy tulevana syksynä, päästäänkö kannanhoidollista metsästystä suurpetojen, karhun, osalta suorittamaan. Kun katsomme tuonne Itä-Suomen suuntaan, niin kyllä karhukanta on päässyt jo aikamoisiin mittasuhteisiin.

Rouva puhemies! Tässä keskustelun aikana on tuotu esille se, että aikaisemmat hallitukset eivät olisi tehneet mitään suurpetotilanteen helpottamiseksi tai vahinkotilanteitten ratkaisemiseksi, mutta kyllä on, edellinen hallitus. Marinin hallituskaudella eduskunta käsiteli kansalaisaloitteen pohjalta suurpetoasiaa, ja vuonna 22 maa- ja metsätalousvaliokunnan päätösehdotus kuuluu näin: ”Eduskunta edellyttää kansalaisaloitteen pohjalta, että valtioneuvosto ryhtyy mahdollisimman nopeasti toimenpiteisiin sellaisen lainsäädännön valmistelemiseksi, jolla täsmennetään metsästyslain 41 a §:n sääntelyä siten, että se vastaa suden suojelua koskevien poikkeusperusteiden osalta muiden rauhoitettujen lajien osalta vallitsevaa EU:n luontodirektiivin 16 artiklan 1 kohdan poikkeusperusteiden tulkintaa sellaisena kuin se on vahvistettu EUTin oikeuskäytännössä. Tällainen sääntely sallii myös suden metsästyksen poikkeusluvan perusteella, jos siitä ei ole haittaa lajin suotuisan suojelutason säilymiselle tai sen saavuttamiselle.” Tämä ja sitten myös valiokunnan viisi eri lausumaa menivät jo viime vaalikaudella läpi.

Rouva puhemies! Vaikka olemme etsineet täällä tässä talossa sellaisia lainpykäläiä kannanhoidolliselle metsästykselle, että ne kestävät oikeusasteitten tulkinnan, niin siihen tavoitteeseen me emme ole päässeet, ja pelkään pahoin, että tämäkin esitys johtaa lopulta siihen, että kun sitten ruvetaan näitä kannanhoidollisia, esimerkiksi karhunmetsästyksen, lupia jakamaan ja niistä valitetaan, niin ne eivät kestä oikeusasteissa. Näin ollen ne jäävät siten käyttämättä, mikä johtaa siihen tilanteeseen, että jos karhun kannanhoidollista metsäs-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

tystä ei pystytä syksyllä harjoittamaan, niin vuonna 2026 on vieläkin hankalampi tilanne niin siellä itäisessä Suomessa kuin myös täällä muualla Suomessa, missä karhutihentymä on päässyt kasvamaan.

Puhemies! Haluan vielä kerran painottaa sitä, että keskusta haluaa olla etsimässä ratkaisuja ongelmien ratkaisemiseksi. Me emme halua vastustaa emmekä jarrutaa lainsäädäntötyötä, mutta olemme jättäneet keskustan valiokuntaryhmän puolesta vastalauseen, missä muistutamme siitä, että tällainen hämmennys meillä on tällä hetkellä, jos tämä lakiehdotus ei sisällä suojelutason viitearvoa, jolloin metsästyksen voisi aloittaa, sillä kyllä asiantuntijakuulemiset ovat osoittaneet, että suojelutason viitearvon määrittäminen lain tasoisesti on keskeinen edellytys, jotta kannanhoidollista metsästystä voidaan harjoittaa.

Puhemies! Edustaja Kalmari on tehnyt vastalauseen 1 mukaisen esityksen, ja kannatan sitä.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Seppänen poissa. — Edustaja Polvinen.

17.32 Mikko Polvinen ps: Arvoisa rouva puhemies! Mukava kuulla täällä samalta paikakunnalta eduskuntaan valitun edustaja Kettusen, kollegani Kuhmosta, puhuvan suurpetopoliitiikan korjaamisen puolesta. Viime kaudella keskusta pyrki tuomaan tämän huolen esille siinä vaiheessa, kun tiesivät, että se on tämän hallituksen työmaa. Siellä hallitusneuvotteluissa ei keskustalaisia näkynyt, ja suurpetopoliitiikan kohdalla heillä ei ollut mitään kantaa hallitukseen ja hallituslinjauksiin, niin että paperi oli siltä osin tyhjä. Harmittaa siinä mielessä, että ette ole nyt ratkomassa näitä ongelmia täällä hallituksen puolella, vaan siellä oppositiossa. Toivottavasti sitten syksyn aikana tulee myötauulta näille seuraavillekin esityksille, jotka koskettavat esimerkiksi suden kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistamista, koska tämä susikysymys tuolla itärajalla, niin kuin meillä Kuhmossakin, eniten puhututtaa.

Vuonna 2023 Kuhmon kaupungissa suurpetotyöryhmä, joka muodostettiin toisen kerran Kuhmoon, pohti tätä suurpeto-ongelmaa. Siellä tulikin kyselyyn rutkasti vastauksia, 952, ja niistä oli kaksi kolmasosa paikallisilta ja yksi kolmasosa ulkopaikkakuntalaisilta ja naisia oli kolmasosa ja miehiä kaksi kolmasosaa. Vastaajista, voisi sanoa näin leikkisästi tai paikallisestikin, taajamasta oli 48 prosenttia ja perukasta 52 prosenttia — kyselyssä oli, että oletko perukasta vai taajamasta, ja perukasta oli 52 prosenttia. Siellä 81 prosenttia vastaajista koki suurpetojen määrän liiallisena.

Kysyttiin myöskin, mitä suurpetoja on liikaa. Vastaus oli, että liikaa oli karhuja, näin vastasi 44,6 prosenttia, liikaa ahmoja, 25,4 prosenttia vastaajista oli sitä mieltä. Ilveksiä liikaa, vastasi 20,9 prosenttia, ja sitten suden kohdalla vastaajista 81,3 prosenttia vastasi, että susia on liikaa. Kyllä se kertoo siitä, että nämä suurpetokannat vain ovat räjähtäneet ajan saatossa käsiin ja sosiaalista hyväksyntää ei näin laajoille susikannoille ole. Muittenkin suurpetojen osalta varsinkin tuo karhukannan viimeaikainen kasvu vaikuttaa myös huomattavasti.

Kun kysymys oli, että haittaavatko nämä suurpedot arkielämäsi, 70,7 prosenttia vastasi, että haittaa. Elikä jos ajatellaan, että joku asia haittaa 70,7:ää prosenttia suomalaisista, kansalaisista, niin se on kyllä jo iso määrä vastaajista. Siinä kyllä kansanvallalla on paikka korjata tällaista huomattavaa haastetta. Siinä mielessä olen tyytyväinen, että Kuhmossa tämä kysely tehtiin, niin että myös sitten päästiin kuulemaan se kansalaisten mielipide. Eli jos jostain voidaan aloittaa tämä suurpetojen metsästys sosiaalisista syistä ja sosioekono-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

misista syistä, niin meillä on jo tuolla Kainuussa näyttöä yhden kunnan osalta, missä vastaukset ovat kiistattomat.

Onko kysytty tarpeeksi paikallisten mielipiteitä, siihen 85,3 prosenttia on vastannut, että ei ole tai ei ole otettu [Puhemies koputtaa] huomioon, että kyllä heitä olisi parempi kuulla. — Jatkan seuraavassa puheenvuorossa. Kiitos.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kettunen.

17.36 Tuomas Kettunen kesk: Rouva puhemies! Tästä on kyllä hyvä jatkaa. Kiitoksia edustaja Polviselle, kun ansiokkaasti luettelitte niitä tuloksia, mitä Kuhmosta ollaan saatu, ja juurikin tästä sosiaalisen kestävyuden näkökulmasta.

Ihmettelen hieman, että vasemmalla laidalla tämän keskustelun aikana edustaja Mai Kivelä totesi, että tämä lakiesitys on tehty vain metsästäjien näkökulmasta. Ei, vaan tämä on tehty maaseudun asukkaiden, maakuntien asukkaiden ja koko Suomenkin asukkaiden turvallisuuden näkökulmasta katsottuna. Me Kuhmossa olemme eläneet siellä suurpetojen keskellä, ja kyllä, suurpedot kuuluvat Suomen luontoon, mutta eivät ihmisten asutuspiiriin eivätkä tuotantoeläinten laitumien reunamille. Ne kuuluvat sinne metsään, ja jos suurpetoja on liikaa, niin sitten pitää pystyä kannanhoidollisesti niitä poistamaan.

Nyt kun me olemme siellä itärajalla eläneet tätä todellisuutta jo pitemmän aikaa, niin nythän me luemme lehdistä, että siis päivittäin tulee näköhavaintoja ja tulee vahinkoilmoituksia suurpedoista. Eritoten susien osalta kyllä Satakunta ja Varsinais-Suomi ovat tällä hetkellä melkoisessa ahdingossa. Sen pohjalta juuri hallituksella on oikeanmukaiset tavoitteet, että petopolitiikka pitää saada asianmukaiseen kuntoon tässä maassa, niin että kannanhoidollisesti niin susia, karhuja kuin ilveksiä pystytään metsästämään.

Puhemies! Sitten se toinen näkökulma, minkä me tuomme edustaja Polvisen kanssa sieltä itäisestä Suomesta, Kainuusta ja Kuhmosta, myös tähän keskusteluun esille — niin kuin edustaja Polvinen jo aikaisemmassa puheenvuorossa toi — on tämä metsäpeuran tilanne, suomenpeuran tilanne. Maailmassa metsäpeuroja on 2 500 peuraa, ja maailmassa on 300 000 sutta, ja kun siellä meillä itärajan pinnassa talvehtii tällä hetkellä 700 metsäpeuraa, viime talven luku, niin eikö meidän pitäisi olla huolissamme siitä peurakannasta, kun se joutuu aikamoiseen ahdinkoon petotihentymän kasvaessa, niin susien kuin myös karhun kannalta? Minun mielestäni se on tärkeää ottaa huomioon näissä keskusteluissa, niin ettei meille käy sitä tilannetta, että metsäpeura alkaa olemaan hyvinkin uhanalainen. Ja kun me emme tiedä yhtään, minkälainen kesä vasomisten osalta tulee olemaan, ja jos siellä on vielä petoja metsäpeuran vasomisalueilla, niin siitä pitäisi meidän olla myös hyvin huolissamme.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Polvinen.

17.39 Mikko Polvinen ps: Arvoisa rouva puhemies! Kunnioitettu edustaja Kettunen tuossa toi esille vielä tämän huolen metsäpeurasta. Muistan, että kun Metsäpeuran puolesta -yhdistyksen reissulla olimme metsäpeuroja ja tätä kysymystä yhdessä tarkastelemissa, niin teimme siellä havaintoja jo yli kymmenen vuotta sitten siitä, että laji on vaarassa. Kun täällä salissa on kuunnellut tätä keskustelua, niin metsäpeuran puolesta tunnumme puhuvan vain me Kuhmosta valitut edustajat, joille tämä metsäpeura on läsnä.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

En tiedä, kuinka hyvin eduskunnassa tunnetaan laji metsäpeura, suomenpeura. Tämä vastakkainasettelu — sudet, suurpedot ja metsäpeura — ei meinaa nostaa keskustelua, vaikka kyllä tässä salissa varmaan tiedetään se, että metsäpeuroja on vain itärajan toisella puolella hiukan ja Suomessa loput, eli Suomi kantaa tällä hetkellä metsäpeurasta lajin vastuuta olla tällä maapallolla. Haluaisin kuulla niitä luonnonsuojelupuheenvuoroja myöskin täällä salissa tällaisen lajin puolesta, joka on harvinaisempi kuin lumileopardi.

En malta olla ottamatta tässä esille sitä, kun meillä oli suurpetotyöryhmässä, jota silloin Kuhmossa vedin, jo toistakymmentä vuotta sitten paikallinen vihreän laidan edustaja, joka kävi näillä haaskaruokintapaikoilla. Minusta hän kauniisti sanoi, että oli ehkä viimeinen kerta, kun kävi katsomassa sen teollisen harjoituksen, kun siellä tätä eläinperäistä jätettä viedään vuosittain parikymmentätuhatta kiloakin sinne alueelle ja ne eivät välttämättä ole niin wildlifea sitten kuin voitaisiin kuvitella. Siksi myöskin kuhmolaiset, kun on kysytty, että onko haaskaruokintapaikkoja liikaa, ovat vastanneet niin, että 81 prosenttia eli neljä viidestä vastaa, että näitä on liikaa. Tämä tuo sellaista sosiaalista huolta ja epätasa-arvoa, että yrittäjät voivat tavallaan kesyttää eläimiä. Meillä kyllä muutama kaupallinen toimija sinne mahtuisi, mutta näitten haaskaruokintapaikkojen määrä on tavallaan meillä lähtenyt käsistä, ja tämä valvonta siitä puuttuu.

Keskusta on osoittanut huolta tästä, mitä oikeuslaitos valitsee. Toki uskoisin oikeuslaitoksen toimivan lain hengen mukaisesti, mutta tämä kolmioppi toki tässä on huomioitava, että oikeuslaitosta ei voi täältä eduskunnasta ohjata, jos näitä kiireellisyyksivaateita kirjoitetaan sisälle lakiin. Ruotsissahan kolmessa viikossa käsitellään valitukset näistä kaatoluvisista, koska siellä on keskitetty tämä lupien ja valitusten käsittely yhteen luokkuun. Minusta se on todella toimiva järjestely, että vaikka kuinka valitetaan, niin tiedetään, että valittamisen määrällä ei voida häiritä sitä lopputulosta elikkä lakia horjuttaa sillä, että sitä rasitetaan niin paljon oikeuslaitoksen kautta, että oikeus ei toteutuisi. Minusta ehkä Suomessa olisi hyvä ottaa mallia siitä, että tällainen toistuva valittaminen, minkä me tiedetään tulevan, hoidettaisiin niin, että aikataulut olisivat sen verran lyhyet, että ne eivät käytännössä pysyisi häirtämään tätä suurpetojen metsästystä, kun näitä lupia myönnetään ja niistä valitetaan.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kettunen.

17.42 **Tuomas Kettunen kesk:** Rouva puhemies! Vielä on hyvä jatkaa tätä keskustelua, koska juurikin, kun salin vasemmalta laidalta annetaan tosiaan tämmöinen näkökulma, että tämä on vain metsästäjien näkökulmasta tehty lakiesitys, että susia, suurpetoja ylipäätänensä, päästään kannanhoidollisesti metsästämään, niin toivoisin, että myös vasemmalta laidalta vasemmistoliittokin ymmärtää sen aidon hädän, mitä maaseudun ihmisillä on tänä päivänä tämän kasvaneen suurpetotilanteen myötä. Monella paikkakunnalla joudutaan jopa etsimään ratkaisua siihen, että hommataan koulukyydityksiä petopolitiikan vuoksi, ei pelkästään pitkien välimatkojen vaan suurpetojen vuoksi. Tämä on semmoinen asia, joka on aidosti huomioitava kaikkien poliittisten puolueitten, kun puhutaan tässä maassa ihmisten turvallisuudesta ja turvallisuudentunteesta.

Mutta sitten vielä tähän petopolitiikkaan muuten, ja tähän esitykseen. Tosiaan keskusta on tehnyt tähän vastalauseen. Kannamme huolta siitä, että kun tosiaan hallitusohjelman kirjaukset Petteri Orpon hallitusohjelmassa suden kannanhoidollisen metsästyksen mahdollistamiseksi ovat asianmukaisia, niin koemme, että tässä esityksessä ne on osin unoh-

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

dettu, vaikka selkänöjä myös meiltä keskustalta, oppositiosta, viitearvojen määrittämiselle olisi täydellinen. Mutta jos niitä viitearvoja ei nyt tule, niin toivon, että kun ne lausumaehdotukset on tehty ja kun syksyllä palataan aiheeseen, niin viimeistään silloin ne viitearvot ovat ihan kirjattuina Suomen lakiin, koska se antaisi selkeän lainsäädännön meidän oikeusasteillekin sitten, kun katsotaan, kuinka kannanhoidollista metsästystä suurpetojen osalta toimitetaan tässä maassa.

Puhemies! Tämä on ollut hyvää keskustelua. Tämä on tämän maa- ja metsätalousvaliokunnan mietinnön osalta ensimmäinen käsittely, ja toinen käsittelyhän meillä on sitten vähän myöhemmin, mutta jos tässä vielä keskustelua jatketaan, niin se minulle sopii, mutta toisessa käsittelyssä sitten käydään vielä tarkempi keskustelu, kun lakipykälästä ollaan äänestetty.

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Polvinen.

17.45 Mikko Polvinen ps: Arvoisa rouva puhemies! Näin viimeisenä puheenvuorona omalta kohdaltani tähän asiaan tästä hallituksen esityksestä eduskunnalle laiksi metsästyslain 41 §:n muuttamisesta:

Tämä koko lakisarja suurpetopoliitiikan muuttamisesta ei kosketa vain sitä, että joitain eläimiä tuolla ammuttaisiin, niin että saadaan tasapaino luontoon, vaan paljon terveisiä on tullut metsästäjiltä ja eränkävijöiltä siitä, että koirankopit tyhjenevät ja metsästysmajat tyhjenevät ja harrastus on loppu ja kulttuurin vaaliminen on vähenemässä, koska meillä on yli 20 vuotta pilattu ihmisten kulttuuria, elinvoimaa ja paikkaa, missä purkaa tuntojaan, niin kuin sanotaan, siellä metsästysmajoilla, pelata korttia illalla ja käydä läpi myöskin hirvenmetsästystä ja muuta, mikä liittyy tähän kuvioon.

Täytyy sanoa näin suomalaisuuden päivän, Snellmanin päivän, jälkeisenä aikana, että suomalainen pisin kulttuurimuoto eli metsästys, keräily, runolaulun kanssa samoihin aikoihin alkaneena... Tällaista vahinkoa suomalaiselle kulttuuriyhteisölle tehdään. Sanotaan Kehä kolmosen sisäpuolelta, Kiasman kulmilta, että te ette voi tehdä sitä, mitä esi-isät ovat tehneet ja mikä on suomalaista ja suomalaisuutta parhaimmillaan. Kyllä minä pidän sitä säälinä, että sitä voidaan tuonne edes heitellä. Kyllä ne ihmiset kokevat, että heitä loukataan, kun he eivät voi jatkaa sitä perinnettä, mitä esi-isänsä ovat siellä harrastaneet.

Se on hyvin arkinen ja koskettava asia, ja kun ajattelee varsinkin miespuolisia harrastajia, joita lajin parissa paljon on, niin se on niitä ainoita paikkoja, missä sitä yhteisöllisyyttä on syntynyt. Elikkä tässä sitten lopulta korjataan muitakin asioita kuin vain sitä, että tasapainotetaan luonnossa tapahtunutta suurpetojen määrän vääristymää suhteessa muihin eläimiin, ja myöskin sitä, että voidaan metsästyskoirilla harrastaa. Minusta olisi hyvä saada joskus sieltä vasemmasta laidasta, sieltä vihreästä laidasta myöskin vastakeskustelua siitä, kenellä on oikeus toteuttaa tässä maassa itseään ja millä tavalla: ovatko se eränkävynä ja se metsästyskulttuuri lopulta sitten jotenkin väärin? Lopultahan tällä sitä tukahdutetaan ajan saatossa, ja sitä on vahvasti myös tehty.

Olen siitä tyytyväinen, että naispuolisia harrastajia on lajin pariin kuitenkin tulossa lisää, ja odotetaan, että nämä lakimuutokset viedään läpi, että pääsee sitten uudelleen tällainen yhteisöllinen asia järjestymään. Tämä on yksi osa sitä, että Itä- ja Pohjois-Suomen elinvoimaa kehitetään: myös tällaisilla sosiaalisilla mahdollisuuksilla ja yhteisöllisillä mahdollisuuksilla halutaan ja saadaan niitä asukkaita takaisin tällaisten harrastusten pariin, mitä siellä Kiasman nurkilla ei välttämättä pysty itse harrastamaan. — Kiitos.

Pöytäkirjan asiakohta PTK 50/2025 vp

Toinen varapuhemies Tarja Filatov: Edustaja Kettunen.

17.47 **Tuomas Kettunen kesk:** Myös minun osaltani viimeinen puheenvuoro, mutta tämän puheenvuoroni innoitti edustaja Polvisen ansiokas puheenvuoro tähän loppuun juuri-kin tästä kulttuurin vaalimisesta, metsästyskulttuurin vaalimisesta. Kun me tässä talossa näitä Agenda 2030 -ohjelmapapereita tehdään, niin kyllä toivoisin, että se kulttuurin arvostus alueellisen tasa-arvon näkökulmastakin katsottuna metsästykseseen ja metsästysharrastukseen, metsästyskulttuuriin liittyen huomioitaisiin tulevaisuudessa. Ja niin kuin edustaja Polvinen sanoi, olisi mukava käydä debattia myös vasemmistopuolueitten kanssa tästä asiasta katsottuna.

Tähän liittyen: Kyllähän ihmisten sietokyky suurpetojen elinalueilla on ylittynyt, koska ilman kannanhoidollista metsästystä ei riittäviä keinoja suurpetokannan säätelemiseksi ole. Ja kyllä vakava huolenaihe, rouva puhemies, on, että metsästäjät eivät jaksakaan tehdä enää vapaaehtoistyötä esimerkiksi suurriistavirka-aputyönä, ja näin viranomaisten apuna sitten ei enää ole kokeneita metsästäjiä jatkossa, kun se turhautuminen kasvaa.

Tämän lisäksi täytyy muistaa, kun puhutaan tästä kulttuurista, että kyllähän metsästäjät ovat luonnonsuojelijoita. He tekevät riistanhoitotyötä. Siellä, kuulkaa, nuolukiviä vaihdetaan hirvimiesten toimesta varmaan tälläkin hetkellä. Ruokitaan riistaa, pienriistaa, kun puhutaan linnunmetsästyksestä. Toivoisin, että nämäkin asiat otetaan asianmukaisesti tässä huomioon.

Yleiskeskustelu päättyi ja asian käsittely keskeytettiin.